

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0183/2011

6.5.2011

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania
(COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawczyni: Elisa Ferreira

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	24
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ	26
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	34
PROCEDURA.....	61

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2010)0527),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 121 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0301/2010),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 lutego 2011 r.¹,
 - uwzględniając art. 55 i art. 37 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0183/2011),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

STANOWISKO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

W PIERWSZYM CZYTANIU*

¹ Dotychczas nieopublikowana w Dz.U.

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego *art. 121 ust. 3 i art. 121 ust. 6 w powiązaniu z art. 148 ust. 3 i 4 oraz art. 136*,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Koordinacja* polityki gospodarczej państw członkowskich w Unii powinna *się odbywać w kontekście ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej i wytycznych dotyczących zatrudnienia z myślą o realizacji celów Unii zdefiniowanych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i spełnieniu wymogów przewidzianych w art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz powinna* zapewniać poszanowanie zasad przewodnich dotyczących stabilnych cen, zdrowych *i trwałych* finansów publicznych i warunków pieniężnych oraz trwałej równowagi płatniczej.
- (1a) *Celem zdecydowanej koordynacji gospodarczej musi być ustanowienie stabilnej unii gospodarczej i społecznej opartej na zasadach procedury wspólnotowej.*
- (1b) *Rynek wewnętrzny, o którym mowa w TFUE, powinien działać na rzecz trwałego rozwoju Unii w oparciu o zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, wysoce konkurencyjną społeczną gospodarkę rynkową, zmierzając do pełnego zatrudnienia i spójności społecznej, a także w oparciu o wysoki poziom ochrony i poprawę jakości środowiska naturalnego.*
- (1c) *Na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska przyjęła nową strategię w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu – strategię „Europa 2020” – dzięki której UE będzie mogła wyjść z kryzysu silniejsza, a jej gospodarka będzie ukierunkowana na inteligentny, trwały wzrost, sprzyjający integracji społecznej, któremu towarzyszyć będzie wysoki poziom zatrudnienia, produktywność i spójność społeczna. Rada Europejska postanowiła również rozpocząć w dniu 1 stycznia 2011 r. europejski okres oceny koordynacji polityki, aby pozwolić państwom członkowskim na skorzystanie z wczesnej koordynacji na szczeblu Unii oraz umożliwić wzmożony*

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

nadzór, a także jednoczesną ocenę zarówno środków budżetowych, jak i reform strukturalnych wspierających wzrost i zatrudnienie.

- (1d) W art. 121 ust. 2 TFUE przewidziano możliwość przyjęcia ogólnych kierunków polityk gospodarczych, a w art. 148 ust. 2 TFUE przewidziano możliwość przyjęcia wytycznych dotyczących zatrudnienia.*
- (1e) W celu opracowania skoordynowanej strategii w dziedzinie zatrudnienia, o której mowa w TFUE, państwa członkowskie i Unia powinny prowadzić działania zgodnie z zasadami przewodnimi wspierania wykwalifikowanej, przeszkolonej i zdolnej do dostosowania się siły roboczej oraz rynków pracy reagujących na zmiany gospodarcze.*
- (2) Istnieje potrzeba wyciągnięcia wniosków z doświadczeń zdobytych w czasie pierwszego dziesięciolecia funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej, a zwłaszcza potrzeba ustanowienia ulepszonych ram zarządzania gospodarczego w Unii, które powinny opierać się na mocniejszym zaangażowaniu krajowym.*
- (2a) Utworzenie i utrzymanie dynamicznego rynku wewnętrznego powinno być uznawane za element właściwego i sprawnego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.*
- (2b) Ulepszone ramy zarządzania gospodarczego powinny opierać się na szeregu wzajemnie powiązanych i spójnych strategii politycznych na rzecz zrównoważonego wzrostu, takich jak: unijna strategia na rzecz wzrostu i zatrudnienia, europejski okres oceny na rzecz silniejszej koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej, skuteczna procedura zapobiegania przekraczaniu pozycji budżetowych i ich korygowania (pakt stabilności i wzrostu), solidne ramy zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania, większa regulacja rynku finansowego i nadzór nad nim.*
- (2c) Potrzebne jest całościowe i zintegrowane rozwiązanie problemu kryzysu zadłużenia strefy euro, ponieważ podejście fragmentaryczne jak dotąd nie sprawdziło się.*
- (2d) W celu zwiększenia wzrostu gospodarczego i wsparcia celów strategii „Europa 2020” niewykorzystane środki na płatności powinny zostać przesunięte na wspólne programy ukierunkowane na wzrost, konkurencyjność i zatrudnienie, możliwości pożyczkowe Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz utworzenie rynku obligacji projektowych należy wykorzystać do zachęcenia innych instytucji finansowych i inwestorów prywatnych na rynku kapitałowym, takich jak fundusze emerytalne i zakłady ubezpieczeń, do przekazania funduszy na finansowanie projektów europejskich.*
- (2e) Lepsze zarządzanie gospodarcze powinno iść w parze ze wzmocnieniem legitymacji demokratycznej tego rodzaju zarządzania w UE, co należy osiągnąć poprzez silniejsze i wcześniejsze zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych we wszystkie procedury koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej.*
- (2f) Europejski okres oceny koordynacji polityki gospodarczej powinien odgrywać istotną rolę we wdrażaniu wymogu zawartego w art. 121 ust. 1 TFUE, zgodnie z*

którym państwa członkowskie uznają swoją politykę gospodarczą za przedmiot wspólnego zainteresowania i odpowiednio koordynują strategie w ramach tejże polityki. Przejrzystość, odpowiedzialność i niezależny nadzór stanowią integralną część wzmocnionego zarządzania gospodarczego. Na odpowiednich etapach procedur koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej Rada i Komisja powinny przedstawiać i podawać do wiadomości publicznej uzasadnienie przyjętych stanowisk i decyzji.

- (2g) *Komisja powinna odgrywać ważniejszą i bardziej niezależną rolę w procedurze wzmocnionego nadzoru, jeżeli chodzi o oceny dotyczące danego państwa członkowskiego, monitorowanie, inspekcje, zalecenia i ostrzeżenia. W szczególności należy ograniczyć rolę Rady w procesie nakładania ewentualnych sankcji, a Rada powinna głosować na zasadzie odwróconej większości kwalifikowanej, kiedy tylko jest to możliwe na mocy TFUE. W głosowaniu nie powinien uczestniczyć członek Rady reprezentujący dane państwo członkowskie oraz państwa niestosujące się do zaleceń Rady dotyczących podjęcia działań naprawczych zgodnie z paktem stabilności i wzrostu lub dotyczących rozwiązania problemu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej.*
- (3) *W szczególności należy poszerzyć zakres nadzoru nad polityką gospodarczą państw członkowskich, który nie powinien ograniczać się do nadzoru budżetowego, aby zapobiegać powstawaniu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i słabości gospodarki w Unii. █*
- (3a) *Zaburzenia równowagi wewnętrznej należy poddać analizie w badaniu dotyczącym zaburzeń równowagi makroekonomicznej, obejmującym dług prywatny i publiczny, jego zmiany w czasie oraz przyczyny jego powstania (krajowe lub międzynarodowe), a także zaległe płatności państwa, zwłaszcza ze strony sektora publicznego i dużych korporacji wielonarodowych, na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw.*
- (3b) *Rozwój sytuacji na rynku wewnętrznym należy również poddawać analizie z uwzględnieniem związku pomiędzy płacami a produktywnością na rynku pracy oraz istniejących barier prawnych, które nie pozwalają na bezpośrednią i swobodną współpracę pomiędzy przedsiębiorstwami a pracownikami.*
- (4) *W celu zapewnienia pomocy w usuwaniu takich zaburzeń równowagi i słabości gospodarki konieczne jest opracowanie **bardziej zintegrowanego podejścia gospodarczego i społecznego** oraz procedury, która będzie szczegółowo ustalona w ustawodawstwie.*
- (4a) *W niniejszym rozporządzeniu nie rozpatruje się obecnej sytuacji w perspektywie krótkoterminowej, lecz raczej w perspektywie średnio- i długoterminowej przy zastosowaniu podejścia strukturalnego.*
- (4b) *Ramy zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania oraz kompletne ramy zarządzania gospodarczego powinny uzupełniać unijną strategię na rzecz wzrostu i zatrudnienia, której celem jest zwiększenie konkurencyjności i stabilności społecznej Unii, a także powinny być zgodne z tą strategią. Jednak w ramach tych wzajemnych powiązań nie powinno się*

przewidywać wyłączeń ze stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia ani paktu stabilności i wzrostu.

- (4c) *Stały mechanizm kryzysowy powinien zostać przyjęty w drodze zwykłej procedury ustawodawczej, a inspiracją dla niego powinna być metoda unijna, tak aby z jednej strony zwiększyć zaangażowanie Parlamentu i wzmocnić odpowiedzialność demokratyczną, a z drugiej wykorzystać wiedzę, niezależność i bezstronność Komisji.*
- (4d) *Wahania rynków oraz kursy obligacji rządowych niektórych państw członkowskich, których walutą jest euro, wymagają podjęcia zdecydowanego działania w celu obrony stabilności euro.*
- (4e) *Środki przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być w pełni zgodne z postanowieniami przekrojowymi TFUE, a mianowicie art. 7, 8, 9, 10 i 11 TFUE, art. 153 ust. 5 TFUE, a także z protokołem (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, stanowiącym załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE.*
- (5) Nadzór wielostronny, o którym mowa w art. 121 ust. 3 i 4 TFUE, należy uzupełnić o przepisy szczególne dotyczące wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki*, zapobiegania im i ich korygowania, *które to przepisy należy koniecznie włączyć do rocznego wielostronnego cyklu nadzoru. Zaburzenia równowagi makroekonomicznej definiuje się jako sytuacje, w których państwo członkowskie doświadcza wysokiego deficytu na rachunku obrotów bieżących, znaczącej utraty konkurencyjności, wysokiego i nietypowego wzrostu cen aktywów, znacznego pogorszenia sytuacji w odniesieniu do zadłużenia zewnętrznego, zadłużenia sektora prywatnego lub publicznego lub też znaczącego ryzyka wystąpienia powyższych zjawisk.*
- (6) Procedura ta powinna *uruchomić mechanizm* ostrzegania, *mający* na celu wczesne wykrywanie narastających zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki*. Jej podstawą *powinno być stosowanie orientacyjnej i przejrzystej tabeli* wskaźników, *zwierającej orientacyjne wartości progowe, w połączeniu z analizą* ekonomiczną.
- (7) *Aby tabela* wskaźników *skutecznie funkcjonowała jako podstawa ulepszanego nadzoru makroekonomicznego*, powinna obejmować ograniczony zestaw *realnych i nominalnych* wskaźników ekonomicznych, finansowych *i strukturalnych*, istotnych dla wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, oraz odpowiednie orientacyjne wartości progowe. *Symetria w interpretacji liczbowych wartości progowych oznacza, że zbyt wysokie pozytywne lub negatywne wartości oraz rozbieżny rozwój podobnych wskaźników w poszczególnych państwach członkowskich będą skutkować przeprowadzeniem dokładniejszej analizy.* Zestaw wskaźników wchodzących w skład tabeli *powinien* być z czasem modyfikowany, *tak aby dostosować go do zmiennego charakteru zaburzeń równowagi makroekonomicznej*, między innymi stosownie do zmieniających się zagrożeń dla stabilności makroekonomicznej bądź ułatwionego dostępu do odpowiednich danych statystycznych. *Nie należy postrzegać wskaźników jako celów polityki gospodarczej, lecz jako narzędzia pozwalające na uwzględnienie zmieniającego się charakteru zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii Europejskiej.*

- (7a) *Dokonując szczegółowej oceny, należy uzupełnić wskaźniki zaburzeń równowagi makroekonomicznej głównymi wskaźnikami w ramach nadzoru makrostrukturalnego przewidzianego w unijnej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, ze szczególnym uwzględnieniem głównych celów strategii (zatrudnienie, innowacja, edukacja, integracja społeczna, klimat i energia).*
- (7b) *Symetryczne kryteria nie będą brane pod uwagę przy nakładaniu kar za nadwyżki i deficyt w handlu.*
- (8) Przekroczenie jednej lub kilku orientacyjnych wartości progowych nie musi koniecznie oznaczać narastania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, ponieważ polityka gospodarcza powinna uwzględniać wzajemne powiązania między zmiennymi makroekonomicznymi. *Nie należy wyciągać wniosków z automatycznego odczytu tabeli wskaźników: za sprawą analizy ekonomicznej wszystkie informacje, zarówno pochodzące z tabeli, jak i spoza niej, powinny zostać przedstawione w odpowiedniej perspektywie i uwzględnione w kompleksowej analizie, a w związku z tym analiza zaburzeń równowagi powinna w szczególności określać etap cyklu koniunkturalnego danego państwa członkowskiego, a także potencjalne skutki uboczne, które zaburzenia te wywołują w innym państwie członkowskim, w strefie euro lub w całej Unii Europejskiej.*
- (9) Na podstawie procedury wielostronnego nadzoru i mechanizmu ostrzegania Komisja powinna *w ramach wstępnej oceny* wskazać państwa członkowskie, dla których należy sporządzić szczegółową ocenę sytuacji. *Dokonywanie takiej szczegółowej oceny nie powinno wiązać się z domniemaniem występowania nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej.* Ocena taka obejmować powinna dogłębną analizę przyczyn zaburzeń równowagi *oraz zdolności danego państwa członkowskiego podlegającego ocenie do ich usunięcia. Szczegółową ocenę sytuacji należy uważać za standardową procedurę w fazie diagnozy.*
- (10) Procedura monitorowania niekorzystnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i słabości gospodarki oraz* ich korygowania, obejmująca elementy prewencyjne i naprawcze, wymagać będzie rozszerzonych narzędzi nadzoru, opartych na narzędziach stosowanych w ramach procedury nadzoru wielostronnego. *Powinny one obejmować rozszerzone inspekcje nadzoru i kontrole statystyk* prowadzone przez Komisję w państwach członkowskich *wraz z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), gdy inspekcje te dotyczą państw członkowskich, których walutą jest euro, lub państw członkowskich przyjętych do ERM II,* oraz obowiązek przedstawiania dodatkowych sprawozdań przez dane państwo w przypadku poważnych zaburzeń równowagi, w tym zaburzeń *i słabości gospodarki* zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej. *Z uwagi na to, że celem tych inspekcji powinno być uzyskanie szczegółowego i zrównoważonego obrazu sytuacji makroekonomicznej, do dialogu należy aktywnie angażować partnerów społecznych i inne zainteresowane podmioty na szczeblu krajowym.*
- (11) W ramach oceny zaburzeń równowagi należy uwzględnić, na ile są one poważne, w jakim zakresie można je uznać za nie do utrzymania oraz jakimi gospodarczymi i finansowymi skutkami ubocznymi grożą w innych państwach członkowskich. *Należy zwrócić szczególną uwagę na państwa członkowskie o wysokim deficycie na rachunku obrotów bieżących i słabej konkurencyjności.* Należy także wziąć pod

uwagę zdolność dostosowawczą gospodarki danego państwa członkowskiego oraz jego stosowanie się w przeszłości do zaleceń wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych zaleceń wydanych na podstawie art. 121 *TFUE* w ramach wielostronnego nadzoru, zwłaszcza do ogólnych wytycznych polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii.

- (11a) *Ocena zaburzeń równowagi powinna uwzględniać cele strategii Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz konieczność stosowania takiej strategii jako instrumentu sprzyjającego zrównoważonej spójności wewnętrznej, co przyczyni się do uczynienia z Unii najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie. Pod uwagę należy brać średnioterminowy wzrost gospodarczy i podstawowe cele dotyczące równowagi krajów będących w fazie „nadrabiania zaległości”.*
- (11b) *Należy wziąć pod uwagę przyczyny strukturalne zaburzeń równowagi, które wiążą się z ryzykiem naruszenia stabilności finansowej danego państwa członkowskiego lub mają wpływ na stabilność gospodarczą i finansową Unii.*
- (11c) *Ocena zaburzeń równowagi powinna uwzględniać cele dotyczące równowagi finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej oraz potrzebę zmniejszenia długu publicznego i pobudzania wzrostu gospodarczego.*
- (11d) *Środki zaproponowane danemu państwu członkowskiemu w celu skorygowania zaburzeń równowagi powinny uwzględniać cele strategii Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz konieczność stosowania takiej strategii jako instrumentu sprzyjającego zrównoważonej spójności wewnętrznej, co przyczyni się do uczynienia z Unii najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie. Pod uwagę należy brać średnioterminowy wzrost gospodarczy i podstawowe cele dotyczące równowagi krajów będących w fazie „nadrabiania zaległości”.*
- (12) W przypadku stwierdzenia zaburzeń równowagi makroekonomicznej **lub słabości gospodarki** do danego państwa członkowskiego należy skierować zalecenia zawierające wytyczne w zakresie odpowiedniej reakcji politycznej. Reakcja polityczna danego państwa członkowskiego na zaburzenia równowagi makroekonomicznej **i słabości gospodarki** powinna nastąpić w odpowiednim czasie i z wykorzystaniem wszystkich dostępnych narzędzi, którymi dysponują władze publiczne, **a także przy zaangażowaniu wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron na szczeblu krajowym**. Powinna ona być dostosowana do specyfiki sytuacji danego państwa członkowskiego, **być zgodna ze średnio- i długoterminową konwergencją oraz celami ujętymi w strategii Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, podtrzymywać rynek wewnętrzny, wzmacniać powiązania w handlu międzynarodowym, zwiększać konkurencyjność, a także** obejmować główne obszary polityki gospodarczej, w tym – stosownie do okoliczności – politykę budżetową i płacową, rynki pracy, rynki produktowe i rynki usług oraz regulacje dotyczące branży finansowej. **Zalecenia te powinny być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 153 *TFUE* i zbiorowymi rokowaniami pomiędzy partnerami społecznymi w każdym państwie członkowskim.**
- (12a) *W tym względzie Rada i Komisja powinny uwzględniać rolę partnerów społecznych, zwłaszcza prawo do zbiorowych rokowań, i mogą one zwrócić się do nich z prośbą o*

pomoc przy propagowaniu właściwych działań zmierzających do złagodzenia skutków zaburzeń równowagi.

- (13) Wczesne ostrzeżenia i zalecenia kierowane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego do państw członkowskich lub do Unii dotyczą zagrożeń o charakterze makrofinansowym. **Powinny** one również uzasadniać **odpowiednią integrację tabeli wskaźników oraz** podjęcie **przez Komisję** działań następczych w kontekście nadzoru nad zaburzeniami równowagi **i słabościami gospodarki**. **Należy ściśle przestrzegać zasad autonomii i poufności Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.**
- (14) W przypadku stwierdzenia poważnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i słabości gospodarki**, w tym zaburzeń **i słabości** zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej, należy wszcząć procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, która może obejmować skierowanie zaleceń do danego państwa członkowskiego, dodatkowe wymogi w zakresie nadzoru i monitorowania, a w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro – możliwość egzekwowania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [.../...] w przypadku uporczywego niepodejmowania działań naprawczych.
- (15) Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęta zostanie procedura nadmiernego zaburzenia równowagi, powinno opracować plan działań naprawczych, w którym przedstawi szczegóły działań mających na celu wdrożenie zaleceń Rady. Plan działań naprawczych powinien **odzwierciedlać charakter zaburzeń równowagi, ograniczać się do aspektów politycznych będących pod prawowitą kontrolą organów rządowych i** obejmować harmonogram realizacji przewidywanych środków. Plan powinien zostać zatwierdzony przez Radę na podstawie sprawozdania Komisji **i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego.**
- (15a) **Przepisy niniejszego rozporządzenia są w pełni zgodne z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z klauzulami horyzontalnymi TFUE, a mianowicie z art. 7, 8, 9, 10 i 11 TFUE, z Kartą praw podstawowych oraz z postanowieniami protokołu (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, załączonym do traktatów, a także z art. 153 ust. 5 TFUE.**
- (15b) **Aby zapewnić wiarygodność i identyfikację krajową, Rada, omawiając i przyjmując konkluzje i zalecenia dotyczące tych ważnych kwestii, które mają wpływ na interesy Unii i jej obywateli, powinna zbierać się i obradować publicznie.**
- (15c) **w odniesieniu do tabeli wskaźników należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. W szczególności akty delegowane są niezbędne do przygotowania wykazu odpowiednich wskaźników, które zostaną uwzględnione w tabeli, oraz do dostosowania składu wskaźników, wartości progowych oraz zastosowanej metodyki. Szczególnie ważne jest, aby w trakcie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów.**
- (16) Ponieważ cel, jakim są skuteczne ramy wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i słabości gospodarki** oraz zapobiegania im, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na głębokie współzależności natury handlowej i finansowej pomiędzy nimi oraz ze

względu na skutki uboczne polityki gospodarczej poszczególnych krajów dla Unii i całej strefy euro, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w przywołanym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

- (16a) *Stosując niniejsze rozporządzenie, Rada i Komisja powinny w pełni uwzględniać rolę parlamentów krajowych i partnerów społecznych, a także respektować różnice w systemach krajowych, dotyczących np. kształtowania płac. W szczególności należy brać pod uwagę art. 152 i 153 TFUE oraz art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 153 ust. 5 art. 153 nie ma zastosowania do wynagrodzeń, ani do prawa zrzeszania się, ani do prawa strajku, ani do prawa lokautu.*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1 Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowe przepisy w zakresie wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii, zapobiegania im oraz ich korygowania. *Rozporządzenie nie ma wpływu na korzystanie z praw podstawowych uznawanych w państwach członkowskich i przez prawo Unii. Rozporządzenie nie ma również wpływu na prawo do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych i podejmowania akcji protestacyjnych zgodnie z prawem krajowym i praktykami krajowymi, które są zgodne z prawem Unii.*

Artykuł 2 Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- (a) „zaburzenia równowagi” oznaczają *każdą tendencję mogącą spowodować* rozwój sytuacji makroekonomicznej, który ma lub może mieć niekorzystny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie gospodarki państwa członkowskiego lub unii gospodarczej i walutowej, lub całej Unii;
- (b) „nadmierne zaburzenia równowagi” oznaczają poważne zaburzenia równowagi, w tym zaburzenia zagrażające prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej.

ROZDZIAŁ II WYKRYWANIE ZABURZEŃ RÓWNOWAGI I SŁABOŚCI GOSPODARKI

Artykuł 3 Tabela wskaźników

1. Komisja po konsultacji z państwami członkowskimi i *Parlamentem Europejskim* opracowuje orientacyjną tabelę wskaźników, mającą ułatwić wczesne stwierdzenie i monitorowanie zaburzeń równowagi.

2. Tabela *składająca* się ze zbioru *odpowiednich i uznanych statystycznych* wskaźników makroekonomicznych i *strukturalnych pozwala na dokonywanie porównań między państwami członkowskimi i odzwierciedlenie krótkoterminowych, strukturalnych i średnioterminowych tendencji*. Komisja *ustala* orientacyjne dolne i górne wartości progowe tych wskaźników – *w odpowiednich przypadkach symetryczne* – które służą jako poziomy ostrzegawcze. *Tabela wskaźników, a zwłaszcza progowe wartości ostrzegawcze, są zróżnicowane dla państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi cechami unii gospodarczej i walutowej oraz stosowną sytuacją gospodarczą. Wskaźniki i progi odzwierciedlają proces konwergencji zachodzący między państwami członkowskimi. Przekroczenie dolnego lub górnego progu prowadzi jedynie – w odpowiednich przypadkach – do ściślejszego nadzoru za pomocą szczegółowej oceny.*

2a. W trakcie opracowywania wskaźników dotyczących stabilności rynku finansowego w należyłym stopniu uwzględnia się prace Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.

2b. W odniesieniu do opracowywanych wskaźników dotyczących stabilności rynków finansowych przeprowadza się konsultacje z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego.

█

3a. W odniesieniu do wskaźników dotyczących rynków pracy i spraw społecznych przeprowadza się konsultacje z Komitetem Ochrony Socjalnej zgodnie z art. 154 ust. 2 i art. 160 TFUE.

3b. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. -12b ustanawiające wykaz odpowiednich wskaźników, które należy ująć w tabeli. Wykaz wskaźników powinien obejmować następujące zestawy wskaźników (nie ograniczając się do nich):

a) zaburzenia równowagi wewnętrznej, obejmujące dług prywatny i publiczny, poziom wynagrodzenia oraz wartości zysku jednostkowego, a także wskaźniki dotyczące wydajności pracy, zasobów i kapitału; publiczne i prywatne wydatki na badania naukowe i rozwój; stopy bezrobocia i zmiany tych stóp, zmiany cen aktywów (na rynku nieruchomości i rynkach finansowych);

b) zaburzenia równowagi zewnętrznej, w tym: rzeczywista stopa wzrostu PKB, średnia krocząca z pięciu lat realnego wzrostu porównawczego; bilans obrotów bieżących ze szczególnym uwzględnieniem jego składowej energetycznej; pozycja bezpośrednich inwestycji zagranicznych netto; zmiany udziałów w rynkach eksportowych wewnątrz UE i

poza nią;

4. Komisja regularnie ocenia adekwatność tabeli wskaźników, w tym jej skład, ustalone wartości progowe i przyjętą metodykę, i **przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. -12b**, w razie potrzeby **dostosowując** tabelę w celu utrzymania lub zwiększenia jej potencjału w zakresie wykrywania narastających zaburzeń równowagi i monitorowania ich rozwoju. Zmiany w zakresie metodyki stanowiącej podstawę tabeli wskaźników oraz w zakresie jej składu i odpowiednich wartości progowych podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 4 Mechanizm ostrzegania

1. Komisja **przed każdym okresem planowania budżetowego i** przynajmniej raz do roku aktualizuje wartości wskaźników w tabeli dla poszczególnych państw członkowskich. Zaktualizowaną tabelę wskaźników podaje się do wiadomości publicznej.

2. Publikacji **zaktualizowanych wartości i wskaźników w** tabeli wskaźników towarzyszy sprawozdanie Komisji zawierające **rzetelną** ocenę gospodarczo-finansową – **w tym ocenę rozwoju zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii – i przedstawiające wskaźniki** w odpowiedniej perspektywie. **Bierze się pod uwagę najlepsze praktyki.** W sprawozdaniu stwierdza się również, czy przekroczenie dolnych lub górnych wartości progowych w jednym lub kilku państwach członkowskich oznacza narastanie zaburzeń równowagi **w danym państwie członkowskim, w innym państwie członkowskim lub w całej Unii. Bierze się pod uwagę wszystkie dostępne informacje, a z tabeli nie wyciąga się wniosków tylko w oparciu o same wskaźniki.**

3. W sprawozdaniu wskazuje się państwa członkowskie, w których zdaniem Komisji **mogą występować** zaburzenia równowagi **makroekonomicznej** lub **które mogą być na nie narażone.**

3a. Sprawozdanie jest w odpowiednim czasie przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, jego właściwym komisjom oraz europejskim partnerom społecznym.

4. W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 121 ust. 3 **TFUE** Rada omawia sprawozdanie Komisji i przyjmuje konkluzje na jego temat. **Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może organizować debaty publiczne na temat sprawozdania Komisji.** Eurogrupa omawia sprawozdanie w zakresie, w jakim dotyczy ono – bezpośrednio lub pośrednio – państw członkowskich, których walutą jest euro. **Rada może odrzucić to sprawozdanie większością kwalifikowaną w ciągu 10 dni. Nadmierne zaburzenie równowagi powinno również spowodować w stosownych przypadkach zaangażowanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego i/lub odpowiedniego Europejskiego Organu Nadzoru.**

4a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, stanowi integralną część procedur, analiz i zaleceń w ramach europejskiego semestru koordynacji polityki gospodarczej, opisanych w rozdziale 1-A rozporządzenia (WE) nr 1466/97 (europejski semestr), i jest z nimi w pełni spójne.

4b. W razie wystąpienia sytuacji kryzysowej procedura określona w ust. 1-4a jest

odpowiednio dostosowywana i należyte uwzględniona w kolejnym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 5 Szczegółowa ocena sytuacji

1. Uwzględniając wynik dyskusji w **Parlamencie Europejskim**, Radzie i eurogrupie, o których mowa w art. 4 ust. 4, Komisja przygotowuje szczegółową ocenę sytuacji w każdym państwie członkowskim, w którym jej zdaniem **mogą wystąpić** zaburzenia równowagi lub **które może być na nie narażone**. Opracowanie to **stanowi standardową procedurę**. **Obejmuje ono** ocenę, czy w **danych państwach członkowskich** występują zaburzenia równowagi, czy stanowią one nadmierne zaburzenia równowagi, **na ile są one poważne i jakie powiązania występują między państwami członkowskimi**. **Szczegółowa ocena opiera się na dokładnych badaniach konkretnej sytuacji danego państwa członkowskiego, w szczególności na różnych pozycjach początkowych państw członkowskich; powinna analizować szereg różnych zmiennych ekonomicznych, a w jej ramach należy uwzględnić krajową specyfikę dotyczącą stosunków pracy i dialogu społecznego. Ocenie towarzyszą inspekcje nadzoru w danym państwie członkowskim, prowadzone przy współpracy z EBC, jeżeli walutą tego państwa jest euro lub państwo to uczestniczy w ERM II zgodnie z art. -12.**

2. Szczegółową ocenę sytuacji podaje się do wiadomości publicznej. Uwzględnia się w niej w szczególności:

- (a) w stosownych przypadkach – **zalecenia lub wezwania przyjęte zgodnie z art. 121, 126 i 148 TFUE oraz na mocy art. 6, 7, 8 i 10 niniejszego rozporządzenia, oraz konsekwencje takich zaleceń;**
- (aa) **źródło wykrytych zaburzeń równowagi, w tym głębokie wzajemne powiązania handlowe i finansowe między państwami członkowskimi, skutki uboczne krajowych strategii gospodarczych oraz asymetryczny wpływ polityki Unii i strefy euro;**
- (ab) **wyjatkową sytuację gospodarczą mogącą powodować lub pogłębiać takie zaburzenia równowagi;**
- (b) intencje polityczne danego państwa członkowskiego, zapisane w jego programie stabilności lub konwergencji oraz w jego krajowym programie reform;
- (ba) **wskaźniki związane z unijną strategią na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Wskaźniki te koncentrują się na następujących kwestiach: zatrudnienie (w tym bezrobocie długoterminowe i bezrobocie wśród młodzieży), innowacje, edukacja, integracja społeczna, klimat i energia;**
- (c) **wszelkie ostrzeżenia lub zalecenia wydane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego odnoszące się do ryzyka systemowego, które dotyczą danego państwa członkowskiego lub są do niego kierowane. Należy przestrzegać zasady poufności Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.**

2a. W normalnych okolicznościach wyniki szczegółowej oceny są przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach europejskiego semestru.

Artykuł 6 Działania prewencyjne

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym **Parlament Europejski i Radę, a jeśli zaburzenia równowagi są związane z wydarzeniami w innym państwie członkowskim, informuje również to państwo**. Rada może na zalecenie Komisji skierować do danego państwa członkowskiego konieczne zalecenia zgodnie z procedurą określoną w art. 121 ust. 2 *TFUE*. **Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów.**

2. O swoich zaleceniach Rada informuje Parlament Europejski. Zalecenia Rady podaje się do wiadomości publicznej.

2a. Zalecenia Rady i Komisji nie dotyczą takich obszarów, jak kształtowanie plac, które wyraźnie wykraczają poza zakres odpowiedzialności Unii. Rada i Komisja przykładają największą wagę do krajowych praktyk i tradycji na rynku pracy, które powinny być podstawą w określaniu wszystkich zaleceń, które mają wpływ na obowiązki partnerów społecznych lub ich wyjątkową pozycję w dialogu społecznym.

3. **Na podstawie wniosku Komisji** Rada dokonuje przeglądu tych zaleceń **przynajmniej raz w roki i przed każdym okresem planowania budżetowego, a** w stosownych przypadkach może je zmienić zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ III PROCEDURA NADMIERNEGO ZABURZENIA RÓWNOWAGI

Artykuł 7 Wszczęcie procedury nadmiernego zaburzenia równowagi

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym **Parlament Europejski i Radę. Jeśli zaburzenia równowagi są związane z rozwojem gospodarczym lub finansowym w innym państwie członkowskim, państwo to również jest informowane. Komisja informuje również odpowiednie europejskie organy nadzoru oraz Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, które podejmują niezbędne działania.**

2. Rada może na zalecenie Komisji **i przy uwzględnieniu debaty publicznej w Parlamencie Europejskim** przyjąć zalecenia zgodnie z art. 121 ust. 4 *TFUE*, w których stwierdza istnienie nadmiernych zaburzeń równowagi i zaleca danemu państwu członkowskiemu podjęcie działań naprawczych. **Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów. Zainteresowane państwo członkowskie może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady w celu poddania decyzji pod głosowanie.**

W zaleceniach wskazuje się charakter zaburzeń równowagi oraz określa się **zestaw zaleceń politycznych, do jakich należy się zastosować, a także** termin, w którym dane państwa członkowskie **muszą przedłożyć plan działań naprawczych**. Zgodnie z art. 121 ust. 4 *TFUE* Rada może podać swoje zalecenia do wiadomości publicznej.

Artykuł 8 Plan działań naprawczych

1. Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęto procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, przedstawia Radzie i Komisji plan działań naprawczych **w oparciu o zalecenia wydane zgodnie z art. 7 i** w terminie **w nich** określonym, **ale nie później niż dwa miesiące po przyjęciu danego zalecenia**. W planie działań naprawczych określa się konkretne działania, jakie dane państwo członkowskie realizuje lub zamierza realizować, oraz zamieszcza się harmonogram ich realizacji. **Plan działań naprawczych bierze pod uwagę skutki społeczne tych działań politycznych i jest zgodny z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej i wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia**.

1a. Plan działań naprawczych jest spójny z paktem stabilności i wzrostu, programami stabilności i konwergencji oraz krajowymi programami reform, a także ze średnio- i długoterminowymi celami, a mianowicie konwergencją i strategią Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

2. W terminie dwóch miesięcy od przedstawienia planu działań naprawczych Rada dokonuje jego oceny na podstawie sprawozdania Komisji. Jeśli plan zostaje uznany za wystarczający, Rada na podstawie wniosku Komisji **zatwierdza go w drodze zalecenia, które wymienia konkretne wymagane działania i terminy ich podjęcia, oraz ustanawia harmonogram nadzoru, zwracając należytą uwagę na kanały przekazywania informacji i uwzględniając fakt, że od momentu przyjęcia działania naprawczego do faktycznego usunięcia zaburzeń równowagi może upłynąć wiele czasu**.

Jeżeli podjęte lub przewidziane w planie działania lub harmonogram ich realizacji zostają uznane za niewystarczające do realizacji zaleceń, Rada na podstawie wniosku Komisji **przyjmuje zalecenie dla danego państwa członkowskiego, w którym wzywa je do przedłożenia nowego planu działań naprawczych, zasadniczo w terminie dwóch miesięcy**. Nowy plan działań naprawczych podlega ocenie zgodnie z procedurą określoną w niniejszym ustępie.

Uznaje się, że wnioski Komisji zostały przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od ich przyjęcia przez Komisję Rada nie postanowi ich odrzucić kwalifikowaną większością głosów. Zainteresowane państwo członkowskie może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady w celu poddania decyzji pod głosowanie.

3. Plan działań naprawczych, sprawozdanie Komisji oraz wezwanie Rady, o którym mowa w ust. 2, podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 9 Monitorowanie działań naprawczych

1. Komisja monitoruje realizację ■ planu działań naprawczych przez dane państwo

członkowskie. W tym celu państwo to regularnie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdania z postępów, z częstotliwością określoną przez Radę w zaleceniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

Po przedstawieniu sprawozdania z postępów przez dane państwo członkowskie przewodniczący eurogrupy i właściwy komisarz składają sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

2. Rada podaje do wiadomości publicznej sprawozdania z postępów składane przez państwa członkowskie.

3. W ramach monitorowania realizacji planu działań naprawczych przez dane państwo członkowskie Komisja **przeprowadza** w nim inspekcje nadzoru, **a gdy inspekcje te dotyczą państw członkowskich, których walutą jest euro, lub państw członkowskich uczestniczących w ERM II, są one prowadzone wraz z EBC. Celem tych inspekcji jest uzyskanie szczegółowego i zrównoważonego obrazu sytuacji makroekonomicznej. Dlatego też w odpowiednich przypadkach do dialogu należy aktywnie włączać partnerów społecznych i inne zainteresowane podmioty na szczeblu krajowym.**

4. W przypadku **istotnej, poważnej** zmiany sytuacji gospodarczej **spowodowanej przyczynami będącymi poza kontrolą danego państwa członkowskiego** Rada może na zalecenie Komisji zmienić zalecenia przyjęte na mocy art. 7, postępując zgodnie z procedurą określoną w tym samym artykule. Dane państwo członkowskie przedstawia zmieniony plan działań naprawczych, który podlega ocenie zgodnie z procedurą określoną w art. 8.

Artykuł 10

Ocena działań naprawczych

1. Na podstawie sprawozdania Komisji Rada **ocenia**, czy dane państwo członkowskie podjęło zalecane działania naprawcze **zgodnie z zaleceniem wydanym na mocy art. 8 ust. 2.**

1a. Na mocy art. 121 ust. 3 TFUE Komisja sporządza dodatkowe sprawozdanie, w ramach którego dokonuje oceny tego, czy intensywność zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii się zmniejszyła, biorąc pod uwagę niektóre z ogólnounijnych aspektów, takie jak popyt w Unii, możliwości rynkowe, warunki kredytowe, przestrzeń podatkowa dla inwestycji, wsparcie finansowe dla regionów będących w fazie „nadrabiania zaległości” itp. Uznaje się, że sprawozdanie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów.

2. Sprawozdanie Komisji podaje się do wiadomości publicznej.

3. Rada **dokonuje oceny** w terminie wyznaczonym w swoich zaleceniach przyjętych zgodnie z **art. 8 ust. 2. Ocenę podaje się do wiadomości publicznej.**

4. W przypadku uznania, że dane państwo członkowskie nie podjęło zaleconych działań naprawczych, Rada na **wniosek** Komisji przyjmuje **zalecenie, w którym stwierdza fakt niepodjęcia zaleconych działań** i wyznacza nowy termin na podjęcie działań naprawczych **■ Komisja daje państwu członkowskiemu możliwość wyjaśnienia faktu niepodjęcia działań w ciągu dziesięciu dni. Wydając zalecenie, Komisja bierze pod uwagę wyjaśnienie państwa**

członkowskiego. Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie postanowi odrzucić go kwalifikowaną większością głosów. Zainteresowane państwo członkowskie może wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Rady w celu poddania decyzji pod głosowanie.

4a. Zgodnie z zaleceniem Komisji na mocy ust. 4 Rada przyjmuje zmienione zalecenia zgodnie z art. 7, wyznaczając dalszy termin działań naprawczych podlegających kolejnej ocenie zgodnie z niniejszym artykułem.

5. W przypadku gdy Rada na zalecenie Komisji uzna, że dane państwo członkowskie podjęło zalecone działania naprawcze, procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi zawiesza się. W dalszym ciągu trwa monitorowanie zgodnie z harmonogramem przyjętym w ramach zaleceń zgodnie z art. 8 ust. 2. Rada podaje do wiadomości publicznej powody zawieszenia procedury, dostrzegając działania naprawcze podjęte przez państwo członkowskie. Uznaje się, że zalecenie Komisji zostało przyjęte przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia zalecenia przez Komisję Rada nie postanowi odrzucić go kwalifikowaną większością głosów.

5a. W przypadku gdy Rada – na zalecenie Komisji zgodnie z ust. 10 ust. 4 lub art. 8 ust. 2 – uzna, że dane państwo członkowskie nie podjęło zaleconych działań naprawczych, decyzja Rady staje się wykonalna zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../2011.

6. Rada regularnie weryfikuje stan zawieszenia procedury wobec danych państw członkowskich, zgodnie z procedurą określoną w ust. 1-5.

Artykuł 11

Zamknięcie procedury nadmiernego zaburzenia równowagi

Procedura nadmiernego zaburzenia równowagi zostaje zamknięta po tym, jak Rada na zalecenie Komisji stwierdzi, że w danym państwie członkowskim nie występują już nadmierne zaburzenia równowagi *w rozumieniu art. 2 lit. b).*

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11a

Spotkania międzyparlamentarne

W przypadku wezwania do zorganizowania spotkania między właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i państwem członkowskim, mającego na celu wyjaśnienie stanowiska, wymaganych działań lub odstępstwa od wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, spotkanie to zostaje zorganizowane pod auspicjami jednej z poniższych instytucji:

(a) Parlamentu Europejskiego;

(b) parlamentu państwa członkowskiego; lub

(c) parlamentu kraju sprawującego prezydencję rotacyjną.

Artykuł -12

Wizyty konsultacyjne i nadzorcze

1. Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia Komisja dba o prowadzenie stałych konsultacji z organami państw członkowskich. W tym celu Komisja przeprowadza we wszystkich państwach członkowskich wizyty z myślą o prowadzeniu regularnych konsultacji, a także – w odpowiednich przypadkach – nadzoru.

2. W stosownych przypadkach Komisja przekazuje danym państwom członkowskim wstępne ustalenia z wizyt konsultacyjnych lub nadzorczych, aby państwa te ustosunkowały się do tych wizyt.

3. W ramach wizyt konsultacyjnych Komisja analizuje bieżącą sytuację gospodarczą w danym państwie członkowskim i rozpoznaje zagrożenia lub potencjalne trudności związane z realizacją celów niniejszego rozporządzenia.

4. W ramach wizyt nadzorczych Komisja monitoruje procesy i sprawdza, czy podjęto działania w myśl decyzji Rady lub Komisji zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia.

Wizyty nadzorcze przeprowadza się każdorazowo w przypadku wydania zaleceń. Komisja może zaprosić do udziału w wizytach nadzorczych przedstawicieli EBC lub innych właściwych instytucji.

5. Komisja regularnie informuje Komitet Ekonomiczno-Finansowy o ustaleniach z wizyt konsultacyjnych i nadzorczych.

6. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia przeprowadzenia wizyt konsultacyjnych i nadzorczych. Na wniosek Komisji oraz na zasadzie dobrowolności państwa członkowskie udzielają wsparcia za pośrednictwem wszystkich odpowiednich organów krajowych w przygotowaniu i przeprowadzeniu wizyt konsultacyjnych i nadzorczych.

Artykuł -12a

Dialog na temat zaburzeń równowagi makroekonomicznej i nadzoru budżetowego

Aby wzmocnić dialog między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z jednej strony, a parlamentami państw członkowskich, ich rządami i innymi właściwymi organami państw członkowskich z drugiej strony, oraz aby zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może organizować publiczne debaty na temat nadzoru makroekonomicznego i budżetowego stosowanego przez Radę i Komisję.

Artykuł -12b
Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3b i 4, przyznaje się Komisji na okres czterech lat od dnia ...*. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień jest w sposób dorozumiany odnawiane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwi się temu odnowieniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3b i 4. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Odwołanie wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie w niej określonym. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 3 ust. 3b i 4 wchodzi w życie tylko pod warunkiem, że w terminie trzech miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu wobec tego aktu, lub pod warunkiem, że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Okres ten jest wydłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł -12c
Klauzula przeglądu

1. Do dnia ... ** i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

(a) tego, czy przy pomocy wskaźników i wartości progowych z tabeli udało się wykryć powstające zaburzenia równowagi oraz monitorować ich rozwój;

(b) postępów dotyczących skutecznej koordynacji strategii polityki gospodarczej zgodnie z TFUE.

2. Sprawozdanie wraz z wszelkimi dołączonymi doń wnioskami przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

* Dz.U.: proszę wstawić datę: data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

** Dz.U.: proszę wstawić datę: xxx lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Artykuł 12a
Sprawozdanie

1. Każdego roku po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu.

2. Sprawozdanie wraz z wszelkimi dołączonymi doń wnioskami przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w kontekście europejskiego okresu oceny.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

UZASADNIENIE

- Z głębokim poczuciem odpowiedzialności oraz zamiarem zagwarantowania spójności wszystkich aktów legislacyjnych sześciu wyznaczonych sprawozdawców zajmie się przyjętymi przez Komisję w dniu 29 września 2010 r. sześcioma wnioskami legislacyjnymi dotyczącymi zarządzania gospodarczego. Niniejszy pakiet ma istotne znaczenie dla przyszłości UE, a strefy euro w szczególności. Parlament zamierza poprawić wnioski Komisji, aby stworzyć solidne i spójne ramy na następne dziesięciolecie, gwarantujące zgodność dyscypliny budżetowej z celami w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii oraz w poszczególnych państwach członkowskich. Jedynie ten warunek zapewni Unii oraz euro stabilność i trwałość.
- Wyzwanie to ma miejsce w okresie szczególnie trudnym dla Unii i strefy euro, stojących wobec napięć dotyczących wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i wewnętrznych różnic, które znacznie pogarsza poważny kryzys międzynarodowy, jednak jest to również dobry moment na zmianę, uzupełnienie i ulepszenie istniejącego modelu w świetle przeszłych i obecnych dowodów. Po raz pierwszy Parlament współdecyduje z Radą w sprawie rozwoju sytuacji makroekonomicznej oraz dyscypliny budżetowej Unii. Sprawozdawcy są świadomi, że zgodnie z tymi nowymi kompetencjami przyznanymi przez traktat lizboński Rada potrzebuje zgody Parlamentu, aby osiągnąć ostateczny konsensus.
- Lepsze zarządzanie gospodarcze musi iść w parze ze wzmocnieniem legitymacji demokratycznej podejmowanych decyzji, co wymaga większego i wcześniejszego zaangażowania w cały proces nie tylko zainteresowanych stron, ale zwłaszcza parlamentów państw członkowskich oraz Parlamentu Europejskiego.
- Sprawozdawcy podkreślają, że ramy nowego europejskiego semestru trzeba uwzględnić w tekstach prawnych, a nie tylko w formie zatwierdzonego przez Radę kodeksu postępowania. Europejski semestr będzie musiał być głównym narzędziem zapewnienia spójności między paktem stabilności i wzrostu, programami stabilności i konwergencji oraz krajowymi programami reform, a także między nimi wszystkimi oraz celami średnio- i długoterminowymi, mianowicie konwergencją i strategią Unii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Pakt stabilności i wzrostu oraz kompletne ramy zarządzania gospodarczego powinny wspierać strategię UE na rzecz wzrostu i zatrudnienia oraz być zgodne z tymi strategiami, jak również z celem podniesienia konkurencyjności wszystkich państw członkowskich i wzmocnienia stabilności społecznej we wszystkich regionach Unii.
- Zapobieganie zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i korygowanie ich jest potężnym narzędziem służącym do rozwiązania problemu słabych punktów wynikających właśnie ze średnio- i długoterminowych tendencji strukturalnych, ze zwiększenia rozbieżności w Unii (i strefie euro w szczególności) oraz ze skutków ubocznych strategii politycznych poszczególnych państw członkowskich. Z uwagi na fakt, że niniejsze podejście jest nowe i złożone, konieczne będzie stworzenie tabeli zawierającej ograniczony, ale odpowiedni zestaw wskaźników (do uzgodnienia między

Radą i Parlamentem) oraz określenie górnych i dolnych wartości progowych. Tabeli wskaźników nie interpretuje się automatycznie, lecz uzupełnia się ją na podstawie szczegółowej analizy ekonomicznej oraz przeprowadzanych w terenie wizyt konsultacyjnych i nadzorczych.

- Kary nakładane są za oszustwa lub brak gotowości do reagowania na uzgodnione zalecenia bez akceptowalnego uzasadnienia, a nie za niezdolność do zrealizowania zaproponowanych celów. Ocenie podlega rzeczywista skuteczność wszystkich kar nałożonych na dany kraj, jak również ich kumulacyjny i procykliczny charakter, a ich łączna kwota nie może przekroczyć maksymalnemu pułapu. Uiszczone grzywny stanowią dochód funduszu kluczowego dla stałego mechanizmu kryzysowego. Zachęty analizowane są jako uzupełnienie sankcji i oba te czynniki powinny być elementem omawianego mechanizmu.
- Ulepszonych ram zarządzania gospodarczego nie można oddzielać od ściślejszej regulacji i nadzoru rynków finansowych (w tym nadzoru makroostrożnościowego sprawowanego przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego).
- Doświadczenia zdobyte w pierwszym dziesięcioleciu funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej wyraźnie wykazują konieczność ustanowienia **ulepszonych ram zarządzania gospodarczego**, które powinny opierać się na mocniejszym zaangażowaniu krajowym na rzecz wspólnie uzgodnionych zasad i strategii politycznych oraz na solidniejszym systemie nadzoru nad krajowymi strategiami gospodarczymi na szczeblu UE, przy czym oba te elementy byłyby ujęte w ramy sprzyjające trwałemu i zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu całej Unii. Sprawozdawcy opowiadają się zatem za szeroką reformą ram zarządzania w oparciu o metodę wspólnotową (unijną).

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ

Pani Sharon Bowles
Przewodnicząca
Komisja Gospodarcza i Monetarna
BRUKSELA

Przedmiot: Opinia na temat podstawy prawnej wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (COM(2010) 527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

Szanowna Pani Przewodnicząca!

W piśmie z dnia 4 marca 2011 r. zwróciła się Pani do Komisji Prawnej – zgodnie z art. 37 ust. 2 Regulaminu PE – o opinię na temat odpowiedniej podstawy prawnej różnych wniosków legislacyjnych, do których w Pani komisji jako komisji właściwej i/lub w Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych złożono poprawki mające na celu zmianę podstawy prawnej.

Komisja rozpatrzyła tę kwestię na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2011 r.

Celem pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego jest wyjście naprzeciw potrzebie większej koordynacji i ściślejszego nadzoru strategii polityki gospodarczej w ramach unii gospodarczej i walutowej.

Pakiet ten obejmuje sześć wniosków legislacyjnych.

Wnioski te analizowane są oddzielnie w załączniku. Dla wygody poniżej przedstawiono konkluzje komisji dotyczące właściwej podstawy prawnej w każdym przypadku:

– *Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (COM(2010) 527, 2010/0281 (COD))*

Jedynym celem tego wniosku dotyczącego rozporządzenia jest rozszerzenie procedury nadzoru gospodarczego, na co zezwala **art. 121 ust. 6 TFUE**. Ta podstawa prawna wydaje się zatem odpowiednia.

– *Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych w państwach członkowskich (COM(2010) 523 wersja ostateczna, 2010/0277 (NLE))*

Głównym celem tego wniosku jest zachęcenie do odpowiedzialności budżetowej poprzez określenie minimalnych wymogów dla ram krajowych oraz zadbanie o skuteczność procedury nadmiernego deficytu. Dlatego podstawa prawna zaproponowana przez Komisję Europejską, tj. **art. 126 ust. 14 akapit trzeci TFUE**, wydaje się odpowiednia.

– *Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (COM(2010) 526, 2010/0280 (COD))*

Celem tego wniosku jest zapewnienie ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych państw członkowskich. Dlatego wydaje się, że **art. 121 ust. 6 TFUE** stanowi odpowiednią podstawę prawną dla tego aktu.

– *Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (COM(2010) 522 wersja ostateczna, 2010/0276 (CNS))*

W świetle faktu, że głównym celem tego wniosku jest określenie szczegółowych zasad, jakimi należy się kierować przy stosowaniu procedury nadmiernego deficytu, jedyną odpowiednią podstawą prawną jest **art. 126 ust. 14 TFUE**.

– *Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (COM(2010) 524, 2010/0278(COD))*

Uznaje się, że **art. 121 ust. 6 w związku z art. 136 TFUE** stanowi odpowiednią podstawę prawną.

– *Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej w strefie euro (COM(2010) 525, 2010/0279 (COD))*

Mając na uwadze cel tego wniosku, jakim jest skuteczniejsza korekta zaburzeń równowagi makroekonomicznej w strefie euro, **art. 121 ust. 6 w związku z art. 136 TFUE** stanowi odpowiednią podstawę prawną.

Na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2011 r. Komisja Prawna przyjęła jednogłośnie powyższe zalecenia¹.

¹ W głosowaniu końcowym uczestniczyli: Klaus-Heiner Lehne (przewodniczący), Evelyn Regner (wiceprzewodnicząca), Piotr Borys, Sergio Gaetano Cofferati, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Arlene McCarthy, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Angelika Niebler, Bernhard Rapkay, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka

Z poważaniem

Klaus-Heiner Lehne

Załącznik

Załącznik

Przedmiot: Podstawa prawna wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (COM(2010) 527, 2010/0281 (COD)).

Pakiet dotyczący zarządzania gospodarczego składa się z sześciu wniosków mających na celu poprawę koordynacji strategii polityki gospodarczej i nadzoru nad nimi w ramach unii gospodarczej i walutowej w kontekście strategii „Europa 2020” oraz europejskiego okresu oceny, nowego cyklu nadzoru łączącego procesy ujęte w pakcie stabilności i wzrostu¹ oraz w ogólnych wytycznych polityki gospodarczej.

Wnioski te stanowią reakcję na słabości obecnego systemu, które uwidocznili światowy kryzys gospodarczy i finansowy. Dwa z omawianych wniosków dotyczą procedury nadmiernego deficytu i oba oparte są na art. 126 ust. 14 TFUE. Pozostałe cztery wnioski dotyczą procedury wielostronnego nadzoru i oparte są na art. 121 ust. 6. Dwa z nich (COM(2010) 524 i COM(2010) 525) oparte są na art. 121 ust. 6 w związku z art. 136 TFUE.

Wnioski te przygotowano w następstwie dwóch komunikatów Komisji Europejskiej² oraz porozumienia w ramach Rady Europejskiej z czerwca 2010 r. w sprawie potrzeby zwiększenia koordynacji polityki gospodarczej państw członkowskich. Pakiet dotyczący zarządzania gospodarczego przedłożono w dniu 29 września 2010 r.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (zwany dalej „wnioskiem”) uzupełnia procedurę wielostronnego nadzoru, przewidzianą w strategii „Europa 2020”, poprzez wprowadzenie całkowicie nowego elementu – procedury nadmiernego zaburzenia równowagi. Według uzasadnienia celem tego wniosku jest „stworzenie ram umożliwiających rozpoznawanie i korygowanie zaburzeń równowagi makroekonomicznej”³. Wniosek ten należy analizować wraz z rozporządzeniem w sprawie środków egzekwowania korekty zaburzeń równowagi makroekonomicznej; oba te akty stanowią kompleksowy mechanizm zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania.

Poprawki złożone przez komisję przedmiotowo właściwą (ECON) oraz Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych mają na celu zmianę podstawy prawnej z pojedynczej (art. 121 ust. 6) na wieloraką (art. 121 ust. 6 i art. 148 ust. 3 i 4 lub art. 121 ust. 6 w związku z art. 136).

¹ Pakt stabilności i wzrostu obejmuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych, rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie paktu stabilności i wzrostu.

² „Zacieśnienie koordynacji polityki gospodarczej” z dnia 12 maja 2010 r. oraz „Wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej w interesie stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – Narzędzia na rzecz silniejszego zarządzania gospodarczego w UE” z dnia 30 czerwca 2010 r.

³ Uzasadnienie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (COM(2010) 527, 2010/0281 (COD)).

Kontekst

Jak Komisja Europejska podkreśla w uzasadnieniu¹, UE potrzebuje silniejszego nadzoru gospodarczego, który powinien obejmować wszystkie istotne obszary gospodarki. Zatem „zaburzenia równowagi makroekonomicznej należałoby analizować w połączeniu z polityką budżetową oraz reformami mającymi stymulować wzrost gospodarczy”. Można zaobserwować pewien trend, charakteryzujący się z jednej strony rozszerzeniem nadzoru gospodarczego poza nadzór budżetowy w celu zapobieżenia nadmiernym zaburzeniom równowagi makroekonomicznej, a z drugiej strony pogłębieniem nadzoru budżetowego.

Na mechanizm zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej oraz ich korygowania składają się dwa projekty wniosków.

Pierwszy zestaw środków zawarty jest we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie procedury nadmiernego zaburzenia równowagi, którego celem jest zapewnienie ram służących identyfikacji zaburzeń równowagi makroekonomicznej oraz zaradzeniu im. Procedura ta obejmuje regularną ocenę ryzyka wystąpienia zaburzeń równowagi, pozwalającą na zaradzenie zaburzeniom równowagi makroekonomicznej, a także reguły umożliwiające podjęcie działań naprawczych?

Przedmiotem drugiego projektu wniosku jest egzekwowanie środków korygujących nadmierne zaburzenia równowagi makroekonomicznej. Dotyczy on tylko państw członkowskich strefy euro i stanowi zachętę dla państw członkowskich do podejmowania działań w przypadku zaistnienia zaburzeń równowagi makroekonomicznej już na wczesnym etapie oraz do zapewnienia w razie potrzeby odpowiednich środków korygujących.

Proponowane podstawy prawne

Artykuł 121 ust. 6

6. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, mogą przyjąć szczegółowe zasady procedury wielostronnego nadzoru, o której mowa w ustępach 3 i 4².

¹ *Ibid.*

² Art. 121 ust. 4: „Jeżeli w ramach procedury, o której mowa w ustępie 3, zostanie stwierdzone, że polityki gospodarcze Państwa Członkowskiego nie są zgodne z ogólnymi kierunkami, o których mowa w ustępie 2, lub zagrażają prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej, Komisja może skierować do danego Państwa Członkowskiego ostrzeżenie. Rada, na zalecenie Komisji, może kierować do danego Państwa Członkowskiego niezbędne zalecenia. Rada, na wniosek Komisji, może zadecydować o podaniu swoich zaleceń do publicznej wiadomości.

W zakresie niniejszego ustępu, Rada stanowi nie biorąc pod uwagę głosu członka Rady reprezentującego dane Państwo Członkowskie.

Większość kwalifikowaną pozostałych członków Rady określa się zgodnie z artykułem 238 ustęp 3 litera a).

Artykuł 121 ust. 3

W celu zapewnienia ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych i trwałej konwergencji dokonań gospodarczych Państw Członkowskich, Rada, na podstawie sprawozdań przedstawionych przez Komisję, nadzoruje rozwój sytuacji gospodarczej w każdym z Państw Członkowskich i w Unii, jak również zgodność polityk gospodarczych z ogólnymi kierunkami określonymi w ustępie 2 oraz regularnie dokonuje oceny całościowej. Dla potrzeb tego wielostronnego nadzoru Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informacje o ważnych środkach, które przyjęły w dziedzinie swej polityki gospodarczej oraz wszelkie inne informacje, które uznają za niezbędne.

Artykuł 148 ust. 3 i 4

3. Każde Państwo Członkowskie przesyła do Rady i Komisji roczne sprawozdanie w sprawie podstawowych środków, jakie przyjęło w celu wykonania swej polityki zatrudnienia w świetle wytycznych określonych w ustępie 2.

4. Na podstawie sprawozdań określonych w ustępie 3 i po uzyskaniu opinii Komitetu ds. Zatrudnienia, Rada corocznie analizuje w świetle wytycznych dotyczących zatrudnienia realizację polityk zatrudnienia Państw Członkowskich. Rada, stanowiąc na zalecenie Komisji, może, jeśli uzna to za właściwe w kontekście dokonanej analizy, skierować zalecenia do Państw Członkowskich.

Artykuł 136

1. W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej oraz zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów, Rada, zgodnie z odpowiednią procedurą spośród tych, o których mowa w artykułach 121 i 126, z wyjątkiem procedury przewidzianej w artykule 126 ustęp 14, przyjmuje środki w odniesieniu do Państw Członkowskich, których walutą jest euro, w celu:

- a) wzmocnienia koordynacji i nadzoru ich dyscypliny budżetowej;*
- b) określenia kierunków, w zakresie w jakim ich to dotyczy, polityki gospodarczej, czuwając nad zgodnością tych kierunków z kierunkami przyjętymi dla całej Unii oraz zapewniając nadzór nad nimi.*

2. W odniesieniu do środków, o których mowa w ustępie 1, w głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący Państwa Członkowskie, których walutą jest euro.

Większość kwalifikowaną wyżej wymienionych członków określa się zgodnie z artykułem 238 ustęp 3 litera a).

Stanowisko Trybunału Sprawiedliwości

Według utrwalonego orzecznictwa z zasady akt prawny powinien mieć tylko jedną podstawę prawną. W przypadku gdy analiza celu i treści unijnego aktu prawnego wykaże, że wyznaczono mu dwa cele lub ma dwie części składowe opierające się na różnych podstawach

prawnych i jeśli jeden z tych aspektów można zidentyfikować jako główny lub nadrzędny, podczas gdy drugi ma jedynie charakter pomocniczy, wówczas ten akt prawny powinien opierać się na pojedynczej podstawie prawnej, tj. na tej podstawie, która wymagana jest z racji głównego lub przeważającego celu lub takiej części składowej.¹

W wyjątkowych przypadkach natomiast, jeśli zostanie ustalone, że dany akt prawny dąży jednocześnie do realizacji większej liczby celów lub ma większą liczbę części składowych, które są nierozzerwalnie związane, przy czym żaden z aspektów nie jest drugorzędny lub pośredni w stosunku do drugiego, wówczas taki akt prawny należy wydać na odpowiadających im różnych podstawach prawnych².

Analiza proponowanych podstaw prawnych

Zgodnie z punktem 3 preambuły celem wniosku jest poszerzenie zakresu nadzoru nad polityką gospodarczą państw członkowskich, aby „zapobiegać powstawaniu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i zapewnić państwom członkowskim, w których zaburzenia takie występują, pomoc w opracowaniu planów naprawczych zanim rozbieżności się utrwalą”. Aby osiągnąć ten cel, we wniosku określono przepisy dotyczące wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej (rozdział II, art. 3-5), zapobiegania im (rozdział II, art. 6) oraz ich korygowania (rozdział III, art. 7-11).

Proponowane rozporządzenie obejmuje regularną ocenę ryzyka wystąpienia zaburzeń na podstawie tabeli wskaźników i przeprowadzenia dogłębnej analizy sytuacji w danym kraju. W razie potrzeby Rada może wydać zalecenia przeznaczone dla danego państwa członkowskiego, w którym występują poważne zaburzenia lub istnieje ryzyko ich wystąpienia. Ponadto Rada może odnotować występowanie poważnych zaburzeń lub zaburzeń, które zagrażają funkcjonowaniu UGW. W takim przypadku uruchamia się procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi. Rada może zalecić danemu państwu członkowskiemu podjęcie działań naprawczych w wyznaczonym terminie oraz przedstawienie planu działań naprawczych.

W świetle powyższego wydaje się, że jedynym celem proponowanego rozporządzenia jest rozszerzenie procedury nadzoru gospodarczego, na co zezwala art. 121 ust. 6 TFUE. Ta podstawa prawna wniosku wydaje się zatem odpowiednia.

Ponadto zbędne wydaje się dodawanie któregośkolwiek z dodatkowych artykułów, o których mowa w poprawkach złożonych we właściwych komisjach.

Po pierwsze, mając na uwadze, że art. 121 ust. 6 już zawiera odniesienie do ust. 3, niepotrzebne jest dodawanie art. 121 ust. 3 jako dodatkowej podstawy prawnej.

Po drugie, art. 148 jest częścią tytułu IX, dotyczącego zatrudnienia. Postanowienia tego artykułu umożliwiają Radzie – na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim – przyjęcie wytycznych, które muszą być uwzględniane przez państwa członkowskie w polityce zatrudnienia. Art. 148 ust. 3 i 4 pozwala/ją/ Radzie na analizę realizacji polityk zatrudnienia państw członkowskich w świetle wytycznych dotyczących zatrudnienia oraz kierowanie zaleceń do państw członkowskich. Przepisy te nie stanowią

¹ Sprawa C-91/05, *Komisja przeciwko Radzie*, Zb. Orz. 2008, I-3651.

² Sprawa C-338/01, *Komisja przeciwko Radzie*, Zb. Orz. 2004, I-4829.

podstawy prawnej (do) przyjęcia ustawodawstwa *sensu stricto*.

W związku z tym art. 148 ust. 3 i 4 nie może stanowić właściwej podstawy prawnej dla proponowanego rozporządzenia, którego uznanym celem jest i tak rozszerzenie nadzoru gospodarczego.

Po trzecie, żaden z elementów proponowanego aktu nie uzasadnia dodania art. 136 TFUE jako podstawy prawnej.

Wniosek

W świetle powyższych rozważań wydaje się, że art. 121 ust. 6 TFUE stanowi jedyną właściwą podstawę prawną niniejszego wniosku.

23.3.2011

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapobiegania zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Pervenche Berès

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Kontekst

W dniu 29 września 2010 r. Komisja przedstawiła pakiet legislacyjny, którego celem ma być wzmocnienie ładu gospodarczego w UE oraz w strefie euro. W skład pakietu wchodzi sześć wniosków: cztery z nich dotyczą kwestii budżetowych, w tym reformy paktu stabilności i wzrostu, zaś dwa nowe rozporządzenia mają na celu wykrywanie i korygowanie pojawiających się zaburzeń równowagi makroekonomicznej w UE i w strefie euro.

W dwóch ostatnich wspomnianych wnioskach Komisja – mając na uwadze rozszerzenie nadzoru gospodarczego ze strony UE na dziedziny niemające charakteru budżetowego – proponuje szereg nowych elementów odnoszących się do nadzorowania i korekty zaburzeń równowagi makroekonomicznej. Część „prewencyjna” tych elementów polega na regularnej ocenie ryzyka powstania zaburzeń równowagi przy użyciu tabeli wskaźników oraz prowadzeniu dogłębnych analiz krajowych. W razie konieczności Rada mogłaby kierować specjalne zalecenia do państwa członkowskiego, w którym wystąpiło poważne zaburzenie równowagi makroekonomicznej lub takie zaburzenie równowagi, które naraża na ryzyko funkcjonowanie UGW. Natomiast część „naprawcza”, w formie przedstawionej we wniosku dotyczącym środków egzekwowania korekty nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej przewiduje, że państwa członkowskie strefy euro, które w niewystarczającym stopniu stosują się do wysuniętych zaleceń, mogą zostać poddane procedurze nadmiernego deficytu, a w ostateczności mogą w stosunku do nich zostać zastosowane sankcje w formie rocznej grzywny.

Uwagi

Wnioski Komisji zawierają wiele rozsądnych pomysłów. Ogólnie rzecz biorąc

sprawozdawczyni podziela zdanie Komisji, że konieczne jest opracowanie nowej, dobrze skonstruowanej procedury zapobiegania niekorzystnym zaburzeniom równowagi makroekonomicznej w każdym państwie członkowskim i korygowania ich. Sprawozdawczyni przypomina, że w komunikacie na temat 10 lat istnienia UGW Komisja zwracała już uwagę na powiększanie się rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi przed nastaniem kryzysu oraz że Parlament Europejski w rezolucji na ten sam temat gruntownie omówił tę kwestię. Mechanizm nadzoru i zapobiegania takim rozbieżnościom oraz zaburzeniom równowagi jest zatem bardzo potrzebny. Jednakże sprawozdawczyni jest zdania, że konieczne jest wprowadzenie szeregu zmian, by zapewnić skuteczne wykrywanie, zapobieganie oraz korygowanie zaburzeń równowagi i rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi. W związku z tym sprawozdawczyni proponuje szereg poprawek do wniosków Komisji w sprawie zapobiegania i korygowania zaburzeń równowagi makroekonomicznej oraz środków egzekwowania korekty nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej w strefie euro skupiając się na następujących głównych aspektach:

- Ramy nadzoru UE powinny – oprócz kwestii o charakterze ogólnogospodarczym i finansowym – obejmować zatrudnienie i kwestie socjalne. Artykuł 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) powinien zostać zatem potraktowany jako podstawa prawna w części prewencyjnej ram nadzoru gospodarczego, zaś odnośne rozporządzenie powinno odnosić się w równej mierze do zapobiegania i korygowania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, jak i społecznej. W ten sposób możliwe będzie zagwarantowanie bardziej zintegrowanego podejścia gospodarczego i społecznego.
- W związku z powyższym instrumenty oparte na art. 148 TFUE, a w szczególności wytyczne dla polityki zatrudnienia państw członkowskich, powinny zostać uwzględnione w procesie oceny zaburzeń równowagi oraz uzupełnione o specjalne narzędzia wykrywania i zapobiegania występowaniu zaburzeń równowagi społecznej. Komitet Zatrudnienia (EMCO) oraz Komitet Ochrony Socjalnej (SPC) powinny zatem aktywnie uczestniczyć we wszystkich odnośnych procedurach nadzoru.
- Komisja powinna opracować tabelę wskaźników mającą posłużyć jako narzędzie wczesnego wykrywania i nadzoru zaburzeń równowagi oraz regularnie ją aktualizować w formie aktów delegowanych wydawanych na mocy art. 290 TFUE. Głównymi wskaźnikami powinny być odnośne aspekty zatrudnienia, bezrobocia, ubóstwa oraz opodatkowania.
- System korygowania zaburzeń równowagi powinien być nie tylko źródłem dyscypliny budżetowej państw członkowskich strefy euro. Równie ważne jest to, aby był on skonstruowany tak, aby zapobiegać pojawianiu się asymetrycznych wstrząsów gospodarczych oraz przyczyniać się do trwałego wzrostu i tworzenia miejsc pracy. System ten powinien zatem wspierać realizację celów UE w zakresie wzrostu i tworzenia miejsc pracy, które zostały przyjęte w ramach strategii „Europa 2020”.
- Ponadto system korygowania zaburzeń równowagi, w tym zaburzeń nadmiernych, powinien obejmować nie tylko sankcje w postaci grzywn, ale również zachęty. Decyzja w sprawie nałożenia na państwo członkowskie sankcji lub grzywny powinna podlegać ocenie skutków społecznych.
- Grzywny wpłacone przez państwa członkowskie, które nie stosują się do wysuniętych w stosunku do nich zaleceń, powinny zostać wykorzystane w celu wsparcia długoterminowych

inwestycji oraz celów w zakresie tworzenia miejsc pracy w UE, a nie tylko rozdzielone pomiędzy państwa niebędące przedmiotem jakiegokolwiek procedury nadmiernego zaburzenia równowagi lub nadmiernego deficytu, jak proponuje Komisja.

Wreszcie sprawozdawczyni jest zdania, że sprawą najwyższej wagi jest wzmocnienie roli Parlamentu Europejskiego w całym procesie nadzoru. Ponadto koniecznym warunkiem wstępnym wiarygodnych i przejrzystych ram nadzoru są regularne konsultacje z partnerami społecznymi oraz silniejsze zaangażowanie parlamentów krajowych.

POPRAWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wniosek ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY w sprawie zapobiegania
zaburzeniom równowagi
makroekonomicznej i ich korygowania

Wniosek ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY w sprawie zapobiegania
zaburzeniom równowagi
makroekonomicznej *i społecznej* i ich
korygowania

Uzasadnienie

Oprócz kwestii o charakterze ogólnogospodarczym i finansowym ramy nadzoru UE powinny obejmować zatrudnienie i kwestie socjalne. Proponowane rozporządzenie powinno zatem dotyczyć zarówno zaburzeń równowagi makroekonomicznej jak i społecznej w UE.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Odniesienie 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu
Unii Europejskiej, w szczególności jego

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu
Unii Europejskiej, w szczególności jego

art. 121 ust. 6,

art. 121 ust. 6 w połączeniu z art. 148 ust. 3 i 4,

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1a) W celu opracowania skoordynowanej strategii w dziedzinie zatrudnienia, o której mowa w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), państwa członkowskie i Unia powinny prowadzić działania zgodnie z zasadami przewodnimi wspierania wykwalifikowanej, przeszkolonej i zdolnej do dostosowania się siły roboczej oraz rynków pracy reagujących na zmiany gospodarcze.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1b) Rynek wewnętrzny, o którym mowa w TFUE, powinien działać na rzecz trwałego rozwoju Unii w oparciu o zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, wysoce konkurencyjną społeczną gospodarkę rynkową, zmierzając do pełnego zatrudnienia i spójności społecznej, a także zapewniając wysoki poziom ochrony i poprawę stanu środowiska naturalnego.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 c preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1c) TFUE stanowi, że w procesie określania i realizacji swych strategii politycznych i działań Unia powinna wziąć pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, gwarantowaniem odpowiedniej ochrony socjalnej oraz zwalczaniem marginalizacji społecznej.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 1 d preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1d) Podczas posiedzenia w dniu 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska przyjęła nową strategię w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu, dzięki której UE będzie mogła wyjść z kryzysu silniejsza, a jej gospodarka będzie ukierunkowana na inteligentny, trwały wzrost, sprzyjający integracji społecznej, któremu towarzyszyć będzie wysoki poziom zatrudnienia, produktywności i spójności społecznej. Rada Europejska postanowiła również rozpocząć w dniu 1 stycznia 2011 r. europejski okres koordynacji polityki, aby pozwolić państwom członkowskim na skorzystanie z wczesnej koordynacji na szczeblu Unii oraz umożliwić wzmożony nadzór, a także jednoczesną ocenę zarówno środków budżetowych, jak i reform strukturalnych wspierających wzrost i zatrudnienie.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 2 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(2) Należy wykorzystać doświadczenia zdobyte w czasie pierwszego dziesięciolecia funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.

Poprawka

(2) Należy wykorzystać doświadczenia zdobyte w czasie pierwszego dziesięciolecia funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej ***odnoszące się do zaburzeń równowagi makroekonomicznej i społecznej.***

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(3) W szczególności należy poszerzyć zakres nadzoru nad polityką gospodarczą państw członkowskich, który nie powinien ograniczać się do nadzoru budżetowego, aby zapobiegać powstawaniu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i zapewnić państwom członkowskim, w których zaburzenia takie występują, pomoc w opracowaniu planów naprawczych zanim rozbieżności się utrwalą. Poszerzeniu ram nadzoru gospodarczego powinno towarzyszyć pogłębienie nadzoru budżetowego.

Poprawka

(3) W szczególności należy poszerzyć zakres nadzoru nad polityką gospodarczą państw członkowskich, który nie powinien ograniczać się do nadzoru budżetowego, aby zapobiegać powstawaniu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej ***i społecznej*** oraz zapewnić państwom członkowskim, w których zaburzenia takie występują, pomoc w opracowaniu planów naprawczych zanim rozbieżności się utrwalą, ***wspierać wzajemnie umacniające się strategie rozwoju oraz ułatwiać nadzorowanie postępów w realizacji celów unijnych w zakresie rozwoju i tworzenia miejsc pracy.*** Poszerzeniu ram nadzoru gospodarczego powinno towarzyszyć pogłębienie nadzoru budżetowego.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 4 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(4) W celu zapewnienia pomocy w usuwaniu takich zaburzeń równowagi konieczne jest opracowanie procedury, która będzie szczegółowo ustalona w ustawodawstwie.

Poprawka

(4) W celu zapewnienia pomocy w usuwaniu takich zaburzeń równowagi konieczne jest opracowanie **bardziej zintegrowanego podejścia gospodarczego i społecznoego oraz** procedury, która będzie szczegółowo ustalona w ustawodawstwie.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 4 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) Środki przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być w pełni zgodne z postanowieniami przekrojowymi TFUE, a mianowicie art. 7, 8, 9, 10 i 11 TFUE, art. 153 ust. 5 TFUE, a także z protokołem (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym stanowiącym załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 5 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Nadzór wielostronny, o którym mowa w art. 121 ust. 3 i 4 *Traktatu*, należy uzupełnić o przepisy szczególne dotyczące wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, zapobiegania im i ich korygowania.

Poprawka

(5) Nadzór wielostronny, o którym mowa w art. 121 ust. 3 i 4 *TFUE*, należy uzupełnić o przepisy szczególne dotyczące wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, zapobiegania im i ich korygowania, **które będą obejmować zarówno zachęty, jak i grzywny.**

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 5 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5a) Właściwe jest również uzupełnienie wspólnego sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 148 TFUE, o konkretne narzędzia wykrywania zaburzeń równowagi społecznej i zapobiegania im.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 6 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6) Procedura ta powinna być oparta na mechanizmie ostrzegania, mającym na celu wczesne wykrywanie narastających zaburzeń równowagi makroekonomicznej. Jej podstawą powinna być przejrzysta tabela wskaźników, mająca charakter orientacyjny i powiązana z analizą ekonomiczną.

(6) Procedura ta powinna być oparta na mechanizmie ostrzegania, mającym na celu wczesne wykrywanie narastających zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i społecznej**. Jej podstawą powinna być przejrzysta tabela wskaźników, mająca charakter orientacyjny i powiązana z analizą ekonomiczną **i społeczną, szczególnie w związku z konkurencyjnością, konwergencją i solidarnością**.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 6 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6a) Aby tabela wskaźników mogła być wykorzystywana jako narzędzie ułatwiające wczesną identyfikację i nadzorowanie zaburzeń równowagi, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o

funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być przekazywane Komisji w celu stworzenia wykazu odpowiednich wskaźników, które mają zostać uwzględnione w tabeli, oraz dostosowania składu wskaźników, wartości progowych oraz zastosowanej metodyki. Szczególnie ważne jest, aby w trakcie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów i z partnerami społecznymi. W procesie przygotowania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zagwarantować równoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie odnośnych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 7 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Tabela wskaźników powinna obejmować ograniczony zestaw wskaźników ekonomicznych i finansowych, istotnych dla wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej, oraz odpowiednie orientacyjne wartości progowe. Zestaw wskaźników wchodzących w skład tabeli *może być z czasem modyfikowany*, między innymi stosownie do zmieniających się zagrożeń dla stabilności makroekonomicznej bądź ułatwionego dostępu do odpowiednich danych statystycznych.

Poprawka

(7) Tabela wskaźników powinna obejmować ograniczony zestaw *realnych i nominalnych* wskaźników ekonomicznych, *społecznych* i finansowych, istotnych dla *konkurencji i* wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej *i społecznej*, oraz odpowiednie orientacyjne wartości progowe. Zestaw wskaźników wchodzących w skład tabeli *powinien być w miarę potrzeby zmieniany za pomocą aktów delegowanych*, między innymi stosownie do zmieniających się zagrożeń dla stabilności makroekonomicznej *i społecznej* bądź ułatwionego dostępu do odpowiednich danych statystycznych.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 8 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(8) Przekroczenie jednej lub kilku orientacyjnych wartości progowych nie musi koniecznie oznaczać *narastania* zaburzeń równowagi makroekonomicznej, ponieważ polityka gospodarcza powinna uwzględniać wzajemne powiązania między zmiennymi makroekonomicznymi. Za sprawą analizy ekonomicznej wszystkie informacje, zarówno pochodzące z tabeli, jak i spoza niej, powinny zostać przedstawione w odpowiedniej perspektywie i uwzględnione w kompleksowej analizie.

Poprawka

(8) Przekroczenie jednej lub kilku orientacyjnych wartości progowych nie musi koniecznie oznaczać *powstawania* zaburzeń równowagi makroekonomicznej **lub społecznej**, ponieważ polityka gospodarcza powinna uwzględniać wzajemne powiązania między zmiennymi makroekonomicznymi **i społecznymi, a także moment cyklu koniunkturalnego, w którym aktualnie znajduje się gospodarka**. Za sprawą analizy ekonomicznej wszystkie informacje, zarówno pochodzące z tabeli, jak i spoza niej, powinny zostać przedstawione w odpowiedniej perspektywie i uwzględnione w kompleksowej analizie.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 9 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(9) Na podstawie procedury wielostronnego nadzoru i mechanizmu ostrzegania Komisja powinna wskazać państwa członkowskie, dla których należy sporządzić szczegółową ocenę sytuacji. Ocena taka obejmować powinna dogłębną analizę przyczyn zaburzeń równowagi w danym państwie członkowskim. Ocena powinna być przedmiotem dyskusji w Radzie oraz w eurogrupie w przypadku państw członkowskich, których walutą jest euro.

Poprawka

(9) Na podstawie procedury wielostronnego nadzoru i mechanizmu ostrzegania Komisja powinna wskazać państwa członkowskie, dla których należy sporządzić szczegółową ocenę sytuacji. Ocena taka obejmować powinna dogłębną analizę przyczyn **wewnętrznych i zewnętrznych** zaburzeń równowagi w danym państwie członkowskim, **a także w strefie euro. Ocena powinna opierać się na szczegółowej analizie wielu różnych zmiennych ekonomicznych, a w jej ramach należy uwzględnić krajową specyfikę stosunków pracy i dialogu społecznego**. Ocena powinna być przedmiotem dyskusji **w Parlamencie**

Europejskim, Radzie oraz w eurogrupie w przypadku państw członkowskich, których walutą jest euro.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 10 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Procedura monitorowania niekorzystnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i ich korygowania, obejmująca elementy prewencyjne i naprawcze, wymagać będzie rozszerzonych narzędzi nadzoru, opartych na narzędziach stosowanych w ramach procedury nadzoru wielostronnego. Mogą one obejmować rozszerzone inspekcje nadzoru prowadzone przez Komisję w państwach członkowskich oraz obowiązek przedstawiania dodatkowych sprawozdań przez dane państwo w przypadku poważnych zaburzeń równowagi, w tym zaburzeń zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej.

Poprawka

(10) Procedura monitorowania niekorzystnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej ***i społecznej oraz*** ich korygowania, obejmująca elementy prewencyjne i naprawcze, wymagać będzie rozszerzonych narzędzi nadzoru, opartych na narzędziach stosowanych w ramach procedury nadzoru wielostronnego, ***a także dokonania analizy wpływu zatrudnienia na sytuację makroekonomiczną w oparciu o wspólne ramy oceny oraz podsumowanie zmian sytuacji w dziedzinie zatrudnienia.*** Mogą one obejmować rozszerzone inspekcje nadzoru prowadzone przez Komisję w państwach członkowskich oraz obowiązek przedstawiania dodatkowych sprawozdań przez dane państwo w przypadku poważnych zaburzeń równowagi, w tym zaburzeń zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej ***lub spójności społecznej.***

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 11 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(11) W ramach oceny zaburzeń równowagi należy uwzględnić, na ile są one poważne, w jakim zakresie można je uznać za nie do utrzymania oraz jakimi gospodarczymi i finansowymi skutkami ubocznymi grożą w

Poprawka

(11) W ramach oceny zaburzeń równowagi należy uwzględnić, na ile są one poważne, w jakim zakresie można je uznać za nie do utrzymania oraz ***w szczególności*** jakimi gospodarczymi, ***społecznymi*** i

innych państwach członkowskich. Należy także wziąć pod uwagę **zdolność dostosowawczą gospodarki danego państwa członkowskiego oraz** jego stosowanie się w przeszłości do zaleceń wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych zaleceń wydanych na podstawie art. 121 **Traktatu** w ramach wielostronnego nadzoru, zwłaszcza do ogólnych wytycznych polityki gospodarczej dla państw członkowskich i dla Unii.

finansowymi skutkami ubocznymi grożą w innych państwach członkowskich. **Trzeba zrozumieć strukturalny lub krótkoterminowy charakter zaburzeń równowagi, jak również krajowy, unijny lub zewnętrzny charakter ich przyczyn. Powinno się uwzględnić powiązania między opcjami politycznymi wybranymi przez poszczególne państwa członkowskie, jak również skutki uboczne.** Należy także wziąć pod uwagę stosowanie się **przez dane państwo członkowskie** w przeszłości do zaleceń wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych zaleceń wydanych na podstawie art. 121 **i 148 TFUE** w ramach wielostronnego nadzoru, zwłaszcza do ogólnych wytycznych polityki gospodarczej dla państw członkowskich i dla Unii **oraz wytycznych polityki zatrudnienia państw członkowskich, jak również konsekwencji takich zaleceń.**

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 12 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(12) W przypadku stwierdzenia zaburzeń równowagi makroekonomicznej do danego państwa członkowskiego należy skierować zalecenia zawierające wytyczne w zakresie odpowiedniej reakcji ze strony polityki. Reakcja polityczna danego państwa członkowskiego powinna nastąpić w odpowiednim czasie i z wykorzystaniem wszystkich **dostępnych** narzędzi, którymi dysponują władze publiczne. Powinna ona być dostosowana do specyfiki sytuacji danego państwa członkowskiego i obejmować główne obszary polityki gospodarczej, w tym – stosownie do okoliczności – politykę budżetową i **placówkę**, rynki pracy, rynki produktowe i rynki usług oraz regulacje dotyczące

Poprawka

(12) W przypadku stwierdzenia zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i społecznej** do danego państwa członkowskiego należy skierować zalecenia zawierające wytyczne w zakresie odpowiedniej reakcji politycznej. Reakcja polityczna danego państwa członkowskiego powinna nastąpić w odpowiednim czasie i z wykorzystaniem wszystkich **właściwych** narzędzi, którymi dysponują władze publiczne. **Powinna ona opierać się na bliskim dialogu z partnerami społecznymi i innymi krajowymi zainteresowanymi stronami, a w jej ramach powinno się w pełni uwzględnić to, w jaki sposób prawa podstawowe przysługujące tym podmiotom**

branży finansowej.

ograniczają działania rządowe. Powinna ona być dostosowana do specyfiki sytuacji danego państwa członkowskiego i obejmować główne obszary polityki gospodarczej, w tym – stosownie do okoliczności – politykę budżetową i **podatkową**, rynki pracy, rynki produktowe i rynki usług oraz regulacje dotyczące branży finansowej. **Powinno się ją podjąć zgodnie z art. 9 TFUE, a także z myślą o wspieraniu wysokiego poziomu zatrudnienia, zagwarantowaniu właściwej ochrony socjalnej, a także zwalczaniu marginalizacji społecznej.**

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 13 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Wczesne ostrzeżenia i zalecenia kierowane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego do państw członkowskich lub do Unii dotyczą zagrożeń o charakterze makrofinansowym. Mogą one również uzasadniać podjęcie odpowiednich działań następczych w kontekście nadzoru nad zaburzeniami równowagi.

Poprawka

(13) Wczesne ostrzeżenia i zalecenia kierowane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego do państw członkowskich lub do Unii dotyczą **jedynie** zagrożeń o charakterze makrofinansowym. Mogą one również uzasadniać podjęcie odpowiednich działań następczych w kontekście nadzoru nad zaburzeniami równowagi.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 14 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(14) W przypadku stwierdzenia poważnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej, w tym zaburzeń zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej, należy wszcząć procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, która może obejmować

Poprawka

(14) W przypadku stwierdzenia poważnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i społecznej**, w tym zaburzeń zagrażających prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej **lub spójności społecznej**, należy wszcząć procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, która

skierowanie zaleceń do danego państwa członkowskiego, dodatkowe wymogi w zakresie nadzoru i monitorowania, a w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro – możliwość egzekwowania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] w przypadku uporczywego niepodejmowania działań naprawczych.

może obejmować skierowanie zaleceń do danego państwa członkowskiego, dodatkowe wymogi w zakresie nadzoru i monitorowania, a w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro – możliwość egzekwowania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr [...] w przypadku uporczywego niepodejmowania działań naprawczych.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 15 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(15) Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęta zostanie procedura nadmiernego zaburzenia równowagi, powinno opracować plan działań naprawczych, w którym przedstawi szczegóły działań mających na celu wdrożenie zaleceń Rady. Plan działań naprawczych powinien obejmować harmonogram realizacji przewidywanych środków. Plan powinien zostać zatwierdzony przez Radę na podstawie sprawozdania Komisji.

Poprawka

(15) Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęta zostanie procedura nadmiernego zaburzenia równowagi, powinno opracować plan działań naprawczych, w którym przedstawi szczegóły działań mających na celu wdrożenie zaleceń Rady. Plan działań naprawczych powinien ***odzwierciedlać charakter zaburzeń równowagi, ograniczać się do aspektów politycznych będących pod prawowitą kontrolą organów rządowych i*** obejmować harmonogram realizacji przewidywanych środków. Plan powinien zostać zatwierdzony przez Radę na podstawie sprawozdania Komisji ***i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego.***

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 16 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(16) Ponieważ cel, jakim są skuteczne ramy wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej i zapobiegania im, nie może zostać osiągnięty w sposób

Poprawka

(16) Ponieważ cel, jakim są skuteczne ramy wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej ***i społecznej*** oraz zapobiegania im, nie może zostać

wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na głębokie współzależności natury handlowej i finansowej pomiędzy nimi oraz ze względu na skutki uboczne polityki gospodarczej poszczególnych krajów dla Unii i całej strefy euro, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w *tym samym* artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na głębokie współzależności natury handlowej i finansowej pomiędzy nimi oraz ze względu na skutki uboczne polityki gospodarczej poszczególnych krajów dla Unii i całej strefy euro, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w *przywołanym* artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowe przepisy w zakresie wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Unii, zapobiegania im oraz ich korygowania.

Poprawka

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowe przepisy w zakresie wykrywania zaburzeń równowagi makroekonomicznej **i społecznej** w Unii, zapobiegania im oraz ich korygowania.

Uzasadnienie

Oprócz kwestii o charakterze ogólnogospodarczym i finansowym ramy nadzoru UE powinny obejmować zatrudnienie i kwestie socjalne. Proponowane rozporządzenie powinno zatem dotyczyć zarówno zaburzeń równowagi makroekonomicznej, jak i społecznej w UE.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) „zaburzenia równowagi” oznaczają rozwój sytuacji makroekonomicznej, który ma lub może mieć niekorzystny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie gospodarki

Poprawka

a) „zaburzenia równowagi” oznaczają rozwój sytuacji makroekonomicznej **lub społecznej**, który ma lub może mieć niekorzystny wpływ na prawidłowe

państwa członkowskiego lub *unii gospodarczej i walutowej*, lub całej Unii;

funkcjonowanie gospodarki, *konkurencyjność i konwergencję lub spójność społeczną* państwa członkowskiego, *strefy euro*, lub całej Unii;

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

b) „nadmierne zaburzenia równowagi” oznaczają poważne zaburzenia równowagi, w tym zaburzenia zagrażające prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej.

Poprawka

b) „nadmierne zaburzenia równowagi” oznaczają poważne zaburzenia równowagi, w tym zaburzenia zagrażające prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej **lub spójności społecznej**.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja *po konsultacji z państwami członkowskimi* opracowuje *orientacyjną tabelę wskaźników*, mającą ułatwić wczesne stwierdzanie i monitorowanie zaburzeń równowagi.

Poprawka

1. Komisja *posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, po zasięgnięciu opinii partnerów społecznych zgodnie z art. -12, mające* ułatwić wczesne stwierdzanie i monitorowanie zaburzeń równowagi *poprzez stworzenie tabeli zawierającej wykaz wskaźników, które w razie konieczności mogą ulec zmianie w celu uwzględnienia pojawiających się nowych zaburzeń równowagi oraz lepszej oceny pozycji konkurencyjnych lub nadmiernych zaburzeń równowagi wewnętrznej i zewnętrznej*.

1a. Tabela obejmować będzie wykaz wskaźników określonych w załączniku.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Tabela składa się ze zbioru wskaźników **makroekonomicznych i makrofinansowych dotyczących państw** członkowskich. Komisja **może ustalić** orientacyjne dolne **lub** górne wartości progowe tych wskaźników, które służą jako poziomy ostrzegawcze. Wartości progowe dotyczące państw członkowskich, których walutą jest euro, mogą się różnić od wartości progowych dotyczących pozostałych państw członkowskich.

Poprawka

2. Tabela składa się ze zbioru wskaźników **umożliwiających wykrywanie ryzyka powstania potencjalnych zaburzeń równowagi makroekonomicznej, makrofinansowej i społecznej w państwach** członkowskich **lub pomiędzy nimi**. Komisja **ustala** orientacyjne **symetryczne** dolne **i** górne wartości progowe tych wskaźników, które służą jako poziomy ostrzegawcze, **uwzględniając wstępne wyniki państw członkowskich, jak również średnie wyniki Unii oraz strefy euro i ich rozwój w czasie**. Wartości progowe dotyczące państw członkowskich, których walutą jest euro, mogą się różnić od wartości progowych dotyczących pozostałych państw członkowskich.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Komisja regularnie ocenia adekwatność tabeli wskaźników, w tym jej skład, ustalone wartości progowe i przyjętą metodykę, i w razie potrzeby **adaptuje** tabelę w celu utrzymania lub zwiększenia jej potencjału w zakresie wykrywania narastających zaburzeń równowagi i monitorowania ich rozwoju. **Zmiany w zakresie metodyki stanowiącej podstawę tabeli wskaźników oraz w zakresie jej składu i odpowiednich wartości progowych podaje się do wiadomości publicznej.**

Poprawka

4. Komisja regularnie ocenia adekwatność tabeli wskaźników, w tym jej skład, ustalone wartości progowe i przyjętą metodykę, **otrzymuje uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. -12, aby** w razie potrzeby **dostosować** tabelę w celu utrzymania lub zwiększenia jej potencjału w zakresie wykrywania narastających zaburzeń równowagi i monitorowania ich rozwoju.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Publikacji zaktualizowanej tabeli wskaźników towarzyszy sprawozdanie Komisji zawierające ocenę gospodarczo-finansową, w której **kształtowanie się wskaźników przedstawione jest** w odpowiedniej perspektywie, w razie potrzeby z wykorzystaniem wszelkich innych wskaźników gospodarczo-finansowych, które mogą mieć znaczenie dla wykrywania zaburzeń równowagi. W sprawozdaniu stwierdza się również, czy przekroczenie dolnych lub górnych wartości progowych w jednym lub kilku państwach członkowskich oznacza narastanie zaburzeń równowagi.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 121 ust. 3 **Traktatu** Rada omawia sprawozdanie Komisji i przyjmuje konkluzje na jego temat. Eurogrupa omawia sprawozdanie w zakresie, w jakim dotyczy ono – bezpośrednio lub pośrednio – państw członkowskich, których walutą jest euro.

Poprawka

2. Publikacji zaktualizowanej tabeli wskaźników towarzyszy sprawozdanie Komisji zawierające **rzetelną** ocenę gospodarczo-**społeczno**-finansową, **a mianowicie ocenę konkurencyjności i konwergencji oraz przedstawiającą wskaźniki** w odpowiedniej perspektywie, w razie potrzeby z wykorzystaniem wszelkich innych wskaźników gospodarczo-**społeczno**-finansowych **lub strukturalnych**, które mogą mieć znaczenie dla wykrywania zaburzeń równowagi. **Bierze się pod uwagę najlepsze praktyki.** W sprawozdaniu stwierdza się również, czy przekroczenie dolnych lub górnych wartości progowych w jednym lub kilku państwach członkowskich oznacza narastanie zaburzeń równowagi **w danym państwie członkowskim, w innym państwie członkowskim lub w całej Unii. Bierze się pod uwagę wszystkie dostępne informacje, a z tabeli nie wyciąga się wniosków tylko w oparciu o same wskaźniki.**

Poprawka

4. W ramach wielostronnego nadzoru określonego w art. 121 ust. 3 **TFUE oraz analizy wdrożenia polityki zatrudnienia zgodnie z art. 148 ust. 4 TFUE** Rada omawia sprawozdanie Komisji i przyjmuje konkluzje na jego temat **po zasięgnięciu opinii Komitetu Zatrudnienia oraz parterów społecznych. Właściwa komisja**

Parlamentu Europejskiego może organizować debaty publiczne na temat sprawozdania Komisji. Eurogrupa omawia sprawozdanie w zakresie, w jakim dotyczy ono – bezpośrednio lub pośrednio – państw członkowskich, których walutą jest euro.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Uwzględniając wynik dyskusji w Radzie i eurogrupie, o których mowa w art. 4 ust. 4, Komisja przygotowuje szczegółową ocenę sytuacji w każdym państwie członkowskim, w którym jej zdaniem występują zaburzenia równowagi lub ich ryzyko. Opracowanie to obejmuje ocenę, czy w danym państwie członkowskim występują zaburzenia równowagi i czy stanowią one nadmierne zaburzenia równowagi.

Poprawka

1. Uwzględniając wynik dyskusji w Radzie i eurogrupie, o których mowa w art. 4 ust. 4, Komisja przygotowuje szczegółową ocenę sytuacji w każdym państwie członkowskim, w którym jej zdaniem występują zaburzenia równowagi lub ich ryzyko. Opracowanie to obejmuje ocenę, czy w danym państwie członkowskim występują zaburzenia równowagi i czy stanowią one nadmierne zaburzenia równowagi. ***Ta kompleksowa ocena opiera się na szczegółowej analizie wielu różnych zmiennych ekonomicznych, a w jej ramach uwzględnia się krajową specyfikę dotyczącą stosunków pracy i dialogu społecznego.***

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 5 – ustęp 2 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

a) w stosownych przypadkach – czy dane państwo członkowskie podjęło odpowiednie działania w odpowiedzi na zalecenia lub wezwania przyjęte przez Radę zgodnie z art. 121 i 126 **Traktatu** oraz na mocy art. 6, 7, 8 i 10 niniejszego rozporządzenia;

Poprawka

a) w stosownych przypadkach – *to*, czy dane państwo członkowskie podjęło odpowiednie działania w odpowiedzi na zalecenia lub wezwania przyjęte przez Radę zgodnie z art. 121 i 126 **i 148 TFUE** oraz na mocy art. 6, 7, 8 i 10 niniejszego rozporządzenia, ***a także gospodarcze, społeczne i inne istotne konsekwencje***

takich zaleceń;

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym Radę. Rada może na zalecenie Komisji skierować do danego państwa członkowskiego konieczne zalecenia zgodnie z procedurą określoną w art. 121 ust. 2 Traktatu.

Poprawka

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym **Parlament Europejski i** Radę. Rada może na zalecenie Komisji **i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego** skierować do danego państwa członkowskiego konieczne zalecenia zgodnie z procedurą określoną w art. 121 ust. 2 TFUE.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. W normalnych okolicznościach rezultaty szczegółowej oceny sytuacji są przedstawiane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w kontekście europejskiego okresu oceny koordynacji polityki.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. O swoich zaleceniach Rada informuje Parlament Europejski. Zalecenia Rady

Poprawka

2. O swoich zaleceniach Rada informuje **parlamenty narodowe**. Zalecenia Rady

podaje się do wiadomości publicznej.

podaje się do wiadomości publicznej.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 6 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Zalecenia Rady i Komisji nie dotyczą takich obszarów, jak kształtowanie płac, które wyraźnie wykraczają poza zakres odpowiedzialności Unii. Rada i Komisja przykładają największą wagę do krajowych praktyk i tradycji na rynku pracy, które powinny być podstawą w określaniu wszystkich zaleceń, które mają wpływ na obowiązki partnerów społecznych lub ich wyjątkową pozycję w dialogu społecznym.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym Radę.

1. Jeśli na podstawie szczegółowej oceny sytuacji, o której mowa w art. 5, Komisja uzna, że w danym państwie członkowskim występują nadmierne zaburzenia równowagi, Komisja informuje o tym ***Parlament Europejski i Radę.***

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Rada może na zalecenie Komisji przyjąć zalecenia zgodnie z art. 121 ust. 4 Traktatu, w których stwierdza istnienie nadmiernych zaburzeń równowagi i zaleca danemu

2. Rada może na zalecenie Komisji ***po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego*** przyjąć zalecenia zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE, w których stwierdza

państwu członkowskiemu podjęcie działań naprawczych. W zaleceniach wskazuje się charakter zaburzeń równowagi oraz określa się szczegółowo działania naprawcze, jakie należy podjąć, oraz termin, w którym dane państwo członkowskie musi podjąć te działania. Zgodnie z art. 121 ust. 4 Traktatu Rada może podać swoje zalecenia do wiadomości publicznej.

istnienie nadmiernych zaburzeń równowagi i zaleca danemu państwu członkowskiemu podjęcie działań naprawczych. W zaleceniach wskazuje się charakter zaburzeń równowagi oraz określa się szczegółowo działania naprawcze, jakie należy podjąć, oraz termin, w którym dane państwo członkowskie musi podjąć te działania. Zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE Rada może podać swoje zalecenia do wiadomości publicznej.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 8 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęto procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, przedstawia Radzie i Komisji plan działań naprawczych w terminie określonym w zaleceniach wydanych zgodnie z art. 7. W planie działań naprawczych określa się konkretne działania, jakie dane państwo członkowskie realizuje lub zamierza realizować, oraz zamieszcza się harmonogram ich realizacji.

Poprawka

1. Każde państwo członkowskie, wobec którego wszczęto procedurę nadmiernego zaburzenia równowagi, przedstawia Radzie i Komisji plan działań naprawczych w terminie określonym w zaleceniach wydanych zgodnie z art. 7 *TFUE*. ***W planie działań naprawczych wykorzystuje się wszystkie odnośne instrumenty polityczne pozostające pod kontrolą organów publicznych, biorąc pod uwagę prawa podstawowe obywateli, partnerów społecznych i innych krajowych zainteresowanych stron.*** W planie działań naprawczych określa się konkretne działania, jakie dane państwo członkowskie realizuje lub zamierza realizować, oraz zamieszcza się harmonogram ich realizacji.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 9 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. W przypadku zmiany sytuacji gospodarczej Rada może na zalecenie

Poprawka

4. W przypadku zmiany sytuacji gospodarczej Rada może na zalecenie

Komisji zmienić zalecenia przyjęte na mocy art. 7, postępując zgodnie z procedurą określoną w tym samym artykule. Dane państwo członkowskie przedstawia zmieniony plan działań naprawczych, który podlega ocenie zgodnie z procedurą określoną w art. 8.

Komisji *i po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego* zmienić zalecenia przyjęte na mocy art. 7, postępując zgodnie z procedurą określoną w tym samym artykule. Dane państwo członkowskie przedstawia zmieniony plan działań naprawczych, który podlega ocenie zgodnie z procedurą określoną w art. 8.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł -12 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł -12

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i 4, przyznaje się Komisji na okres czterech lat od dnia*. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień jest w sposób dorozumiany odnawiane na okresy równej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu odnowieniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i 4. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień wymienionych w tej decyzji. Odwołanie wchodzi w życie w dniu następującym po publikacji decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w decyzji. Nie wpływa ono na ważność

aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 3 ust. 1 i 4 wchodzi w życie tylko pod warunkiem, że w terminie trzech miesięcy od powiadomienia o akcie delegowanym Parlamentu Europejskiego i Rady Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu wobec tego aktu, lub pod warunkiem, że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzą zgłaszać sprzeciwu. Okres ten jest wydłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

**Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł -12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł -12a

Klauzula przeglądu

*1. Do ... * i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:*

(a) tego, czy przy pomocy wskaźników i wartości progowych z tabeli udało się wykryć powstające zaburzenia równowagi oraz monitorować ich rozwój;

(b) postępów w skutecznej koordynacji strategii w zakresie polityki gospodarczej zgodnie z TFUE.

2. Sprawozdanie wraz ze wszelkimi dołączonymi doń wnioskami jest przekazywane Parlamentowi

Europejskiemu i Radzie.

**Dz.U.: proszę wstawić datę: xxx lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia Załącznik (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ZAŁĄCZNIK

Wykaz wskaźników w tabeli wskaźników, o której mowa w art. 3 może obejmować następujące zestawy wskaźników:

(1) rynków produktów i usług (inflacja, bilans obrotów bieżących, publiczne i prywatne wydatki na badania naukowe i rozwój, rozwój cen mieszkań, produktów rolnych i energii);

(2) rynków kapitałowych (wzrost działalności kredytowej, dług publiczny i prywatny, inwestycje publiczne i prywatne, wartości aktywów zagranicznych netto w bezpośrednich inwestycjach zagranicznych);

(3) rynków pracy (poziom zatrudnienia i bezrobocia w rozbiciu na płeć i wiek, skala wynagrodzeń i rekompensat, inwestycje w oświatę, ubóstwo);

(4) opodatkowania (stawki opodatkowania pracy i zainwestowanego kapitału);

(5) trwałości pod względem budżetowym, gospodarczym, społecznym i środowiskowym;

(6) zagregowanego popytu i zagregowanej podaży;

(7) zróżnicowania dochodów wewnętrznych;

(8) udziału opodatkowania dochodów z

pracy w ogólnym PKB oraz wartości zysku jednostkowego;

(i) zmiany cen aktywów i energii;

(j) zmiany udziałów w rynkach eksportowych na rynkach Unii i krajów trzecich; a także pozycji aktywów zagranicznych netto;

(k) przepływów bezpośrednich inwestycji zagranicznych z państw trzecich.

PROCEDURA

Tytuł	Zapobieganie zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowanie
Odsyłacze	COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	ECON
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	EMPL 21.10.2010
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Pervenche Berès 21.10.2010
Rozpatrzenie w komisji	1.12.2010 25.1.2011
Data przyjęcia	16.3.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 36 -: 2 0: 8
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sven Giegold, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Liam Aylward, Fiona Hall, Jacek Włosowicz

PROCEDURA

Tytuł	Zapobieganie zaburzeniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowanie		
Odsylacze	COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD)		
Data przedstawienia w PE	29.9.2010		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 21.10.2010		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	BUDG 21.10.2010	EMPL 21.10.2010	
Opinia niewydana Data decyzji	BUDG 20.10.2010		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Elisa Ferreira 21.9.2010		
Zastrzeżenia do podstawy prawnej Data wydania opinii JURI	JURI 12.4.2011		
Rozpatrzenie w komisji	26.10.2010	24.1.2011	22.3.2011
Data przyjęcia	19.4.2011		
Wynik głosowania końcowego	+: 42	–: 4	0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Íñigo Méndez de Vigo, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Herbert Dorfmann, Robert Goebbels, Carl Haglund, Krišjānis Kariņš, Barry Madlener, Claudio Morganti, Andreas Schwab		
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Karima Delli, Monika Hohlmeier		
Data złożenia	6.5.2011		